

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

XII legislatura · primer període · sèrie C · número 30

Comissió de la Sindicatura de Comptes

Sessió 2, dijous 14 de juny de 2018

Presidència de l'I. Sr. Josep Costa i Rosselló

Presidència de l'I. Sr. Antonio Espinosa Cerrato

TAULA DE CONTINGUT

Dossier

Composició de la comissió 412-00005/12	4
Ratificació del president o presidenta proposat pel grup parlamentari (article 49.2 del Reglament del Parlament)	4
Elecció del vicepresident o vicepresidenta i del secretari o secretària de la comissió	4
Procediments acumulats relatius als informes de fiscalització 31/2016, 35/2016 i 2/2017 (continuació) 256-00027/11, 256-00028/11 i 256-00029/11	5
Procediment relatiu al Compte general de la Generalitat corresponent al 2015 (nomenament de la ponència) 257-00003/11	6
Procediment relatiu a l'Informe de fiscalització 5/2017, sobre l'Institut Català de Finances, corresponent al 2011 256-00031/11	7
Procediment relatiu a l'Informe de fiscalització 6/2017, sobre el Consorci de Serveis Socials de Barcelona, corresponent al 2014 256-00032/11	17
Procediment relatiu a l'Informe de fiscalització 8/2017, sobre l'Institut Català del Sòl, corresponent als exercicis del 2010 al 2013 256-00033/11	25
Procediment relatiu a l'Informe de fiscalització 9/2017, sobre el Centre d'Alt Rendiment Esportiu, corresponent al 2015 256-00034/11	36
Procediment relatiu a l'Informe de fiscalització 10/2017, sobre l'anàlisi dels comptes de les empreses públiques, els consorcis, les fundacions i les entitats autònomes no administratives de la Generalitat de Catalunya, corresponent als exercicis 2013 i 2014 256-00035/11	46

Aquesta publicació és impresa en paper ecològic (definició europea ECF), en compliment del que estableix la Resolució 124/III del Parlament, sobre la utilització del paper reciclat en el Parlament i en els departaments de la Generalitat, adoptada el 30 d'abril de 1990.

El *Diari de Sessions del Parlament de Catalunya* (DSPC) reproduïx només les intervencions orals fetes durant la sessió. La resta de documentació que acompanya la intervenció es pot consultar a l'expedient de la comissió.

Imprès al Parlament

ISSN: 0213-7976 (general)

0213-7992 (sèrie C)

DL: B-3.468-1982

www.parlament.cat

Sessió 2 de la CSC

La sessió de la Comissió de la Sindicatura de Comptes (CSC) s'obre a les deu del matí i cinc minuts. Presideix el vicepresident primer de la Mesa del Parlament, el qual és assistit pel lletrat Ferran Domínguez Garcia.

Hi són presents els diputats Susana Beltrán García, Francisco Javier Domínguez Serrano, Maialen Fernández Cabezas, Sergio Sanz Jiménez i María Francisca Valle Fuentes, pel G. P. de Ciutadans; Narcís Clara Lloret, Imma Gallardo Barceló, Ferran Roquer i Padrosa, Marc Solsona i Aixalà i Anna Tarrés i Campà, pel G. P. de Junts per Catalunya; Irene Fornós Curto, Josep M. Jové i Lladó, M. Assumpció Laïlla i Jou, Noemí Llauredó i Sans i Òscar Peris i Ròdenas, pel G. P. Republicà; Rafel Bruguera Batalla i Òscar Ordeig i Molist, pel G. P. Socialistes i Units per Avançar; Jéssica Albiach Satorres, pel G. P. de Catalunya en Comú Podem, i Santi Rodríguez i Serra, pel S. P. del Partit Popular de Catalunya.

Assisteixen a aquesta sessió el síndic major de la Sindicatura de Comptes, Jaume Amat i Reyero, i els síndics Emma Balseiro Carreiras, Jordi Pons i Novell i Joan-Ignasi Puigdollers i Noblom, acompanyats del secretari general, Manel Rodríguez i Tió.

ORDRE DEL DIA DE LA CONVOCATÒRIA

1. Composició de la Comissió de la Sindicatura de Comptes (tram. 412-00005/12).
2. Ratificació del president o presidenta proposat pel grup parlamentari (article 49.2 del Reglament del Parlament).
3. Elecció del vicepresident o vicepresidenta i del secretari o secretària de la comissió.
4. Procediment relatiu a l'Informe de fiscalització 31/2016, sobre el Centre d'Iniciatives per a la Reinserció, corresponent a l'exercici del 2013 (tram. 256-00027/11). Síndic major de la Sindicatura de Comptes de Catalunya. Votació de les propostes de resolució (informe: BOPC 372, 42).
5. Procediment relatiu a l'Informe de fiscalització 35/2016, sobre el retiment de comptes dels partits polítics i de les associacions i fundacions vinculades, corresponent als exercicis del 2014 i el 2015 (tram. 256-00028/11). Síndic major de la Sindicatura de Comptes de Catalunya. Votació de les propostes de resolució (informe: BOPC 372, 42).
6. Procediment relatiu a l'Informe de fiscalització 2/2017, sobre el Consorci Urbanístic Portal Costa Brava - Illa de Blanes, corresponent al 2015 (tram. 256-00029/11). Síndic major de la Sindicatura de Comptes de Catalunya. Votació de les propostes de resolució (informe: BOPC 384, 55).
7. Procediment relatiu al Compte general de la Generalitat corresponent al 2015 (tram. 257-00003/11). Síndic major de la Sindicatura de Comptes de Catalunya. Nomenament de la ponència (compte general: BOPC 552, 3).
8. Procediment relatiu a l'Informe de fiscalització 5/2017, sobre l'Institut Català de Finances, corresponent al 2011 (tram. 256-00031/11). Síndic major de la Sindicatura de Comptes de Catalunya. Debat de l'informe (informe: BOPC 427, 18).
9. Procediment relatiu a l'Informe de fiscalització 6/2017, sobre el Consorci de Serveis Socials de Barcelona, corresponent al 2014 (tram. 256-00032/11). Síndic major de la Sindicatura de Comptes de Catalunya. Debat de l'informe (informe: BOPC 432, 21).
10. Procediment relatiu a l'Informe de fiscalització 8/2017, sobre l'Institut Català del Sòl, corresponent als exercicis del 2010 al 2013 (tram. 256-00033/11). Síndic major de la Sindicatura de Comptes de Catalunya. Debat de l'informe (informe: BOPC 452, 20).
11. Procediment relatiu a l'Informe de fiscalització 9/2017, sobre el Centre d'Alt Rendiment Esportiu, corresponent al 2015 (tram. 256-00034/11). Jaume Amat i Reyero, de la Sindicatura de Comptes de Catalunya. Debat de l'informe (informe: BOPC 459, 35).
12. Procediment relatiu a l'Informe de fiscalització 10/2017, sobre l'anàlisi dels comptes de les empreses públiques, els consorcis, les fundacions i les entitats autònomes no administratives de la Generalitat de Catalunya, corresponent als exercicis 2013 i 2014 (tram. 256-00035/11). Síndic major de la Sindicatura de Comptes de Catalunya. Debat de l'informe (informe: BOPC 483, 20).

El vicepresident primer de la Mesa del Parlament

Bé, bon dia, benvinguts a la Comissió de la Sindicatura de Comptes. En aquest acte farem la constitució. S'obre la sessió.

Abans de començar, algun grup vol comunicar alguna substitució dels seus membres per a aquesta comissió? *(Pausa.)* Som els que estan designats, d'acord.

Composició de la comissió

412-00005/12

A continuació, per tant, procedirem a la ratificació del president o presidenta, a proposta del grup parlamentari que, segons l'acord de la Junta de Portaveus, li correspon a aquesta comissió, d'acord amb l'article 49 del Reglament, referent a la distribució de les presidències de comissions.

Ratificació del president o presidenta proposat pel grup parlamentari (article 49.2 del Reglament del Parlament)

En aquest cas, segons aquest acord, correspon la presidència de la comissió al Grup Parlamentari de Ciutadans, que ha designat president el senyor Antonio Espinosa Cerrato.

La comissió ratifica aquesta proposta? *(Pausa.)* Ho podem entendre fet per assentiment? *(Pausa.)* Sí? Molt bé.

Elecció del vicepresident o vicepresidenta i del secretari o secretària de la comissió

A continuació, per tant, procedirem a l'elecció del vicepresident o vicepresidenta i del secretari o secretària de la comissió.

La candidata proposada per a la vicepresidència és la senyora Noemí Llauredó Sans i el candidat proposat per a la secretaria és el senyor Ferran Roquer Padrosa.

Es poden considerar elegits per assentiment, la vicepresidenta i el secretari proposats? *(Pausa.)* Sí?

Pregaria, per tant, als membres escollits que ocupessin el seu lloc a la Mesa. Moltes gràcies.

(Els membres de la Mesa de la comissió ocupen llurs llocs.)

El president

Bé, bon dia. Gràcies a tots pel vostre recolzament. Només unes paraules per dir que espero que aquesta legislatura sigui llarga i sigui fructífera des del punt de vista d'aquesta comissió i de que ens puguem posar al dia dels molts dictàmens que tenim pendents, eh? Res més per la meva part.

Ara ja començarem a fer la votació de les propostes de resolució, i farem una votació conjunta de tots els punts que, per dir-ho d'alguna manera, són conjunts, no? Després ja farem votació separada d'aquells aspectes que estan diferenciats, no? Com que tothom té ja aquesta..., el que farem és que..., votarem a favor, en contra o abstenció, en bloc, eh?, per tant.

Com que els teniu, jo crec que no cal dir quines se sotmeten a votació. O sí? *(Adreçant-se al lletrat, que intervé sense fer ús del micròfon.)*

Procediments acumulats relatius als informes de fiscalització 31/2016, 35/2016 i 2/2017 (continuació)

256-00027/11, 256-00028/11 i 256-00029/11

Per tant, passem a votació el primer bloc, eh?, de l'Informe de fiscalització corresponent al Centre d'Iniciatives... *(El lletrat diu: «Dels tres.»)* Dels tres. Bé, doncs dels tres primers, dels tres informes, ho votem en bloc, d'acord? A veure... *(Veus de fons.)* Totes les coincidències, eh? D'acord? *(Pausa.)* Doncs a veure, si us plau, hem de votar.

Vots a favor?

S'han aprovat per unanimitat aquestes coincidències dels tres informes, d'acord? *(Veus de fons.)* Bé, sí, hi han votat a favor tots els presents, però hem de remarcar que no està present el Subgrup Parlamentari de la CUP, eh?

Ara passem a votar les propostes específiques dels informes de fiscalització. Concretament, comencem pel Partit Popular de Catalunya, d'acord?

Vots a favor? *(Veus de fons.)* Sí, de l'Informe de fiscalització 31/2016, sobre el Centre d'Iniciatives per a la Reinserció, corresponent a l'exercici del 2013, eh?, aquesta.

Santi Rodríguez i Serra

President... No sé si procedeix la presentació de la votació o... No sé si és habitual o no, eh?

El president

Si vols presentar-la molt sintèticament, molt... Normalment no, però la dinàmica de la comissió en la legislatura passada no era aquesta. Però, evidentment, tens un parell de minuts.

Santi Rodríguez i Serra

D'acord; molt breument, i segurament en menys d'un parell de minuts. És simplement per dir que, en aquesta proposta de resolució sobre el Cire, hem afegit també l'observança de les observacions que es feien constar en l'informe de la Sindicatura de Comptes, en el sentit de que hi han alguns aspectes, com l'abús de l'encàrrec de gestió per part de l'Administració, els pagaments que es realitzen fora de terminis, les relacions laborals en alguns casos i la venda de productes sense IVA, que entenem que requerien un pronunciament específic per part de la proposta de resolució i, per tant, per part d'aquesta comissió.

El president

Bé. Doncs, si us sembla, ara ja passem a la votació, d'acord?

Vots a favor, si us plau?

Vots en contra?

(Pausa. Veus de fons. Rialles.)

Tenint en compte la ponderació a la mateixa comissió, la proposta no prospera, perquè la ponderació de Junts per Cat més Esquerra són 66, mentre que la ponderació de Ciutadans i de la resta de grups són 65, eh?

Bé, ara passem a votar l'Informe de fiscalització 35/2016, sobre el retiment de comptes dels partits polítics i les associacions i fundacions vinculades, corresponent als exercicis 2014 i 2015... *(Veus de fons.)* Sí. O sigui, s'han retirat unes propostes de resolució del Grup Republicà i de Catalunya en Comú Podem que s'han transaccionat, eh?, totes elles, en una nova que teniu també a la vostra disposició... *(Veus de fons.)* Ah!, Junts per Catalunya també? *(Pausa.)* D'acord, doncs Junts per Catalunya també. I també, doncs, això ho posem, posem aquesta transacció a votació, no? *(Veus de fons.)*

Passem a votació de la següent...

Òscar Peris i Ròdenas

Un incís: és la mateixa que ja teníem presentada nosaltres havent-hi afegit un punt quart, eh? Tan sols aquesta modificació era el punt quart, un paràgraf al punt quart.

El president

Bé. Doncs passem a votació de l'Informe de fiscalització 2/2017, sobre el Consorci Urbanístic Portal Costa Brava - Illa de Blanes, corresponent al 2015.

Se sotmeten a votació les propostes de resolució presentades pel Partit Popular i Catalunya en Comú, d'acord? (*Algú diu: «Votació separada, si us plau.»*) Votació separada? (*Pausa.*) D'acord.

Bé, doncs comencem per la del Partit Popular de Catalunya, d'acord? Comencem. Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Doncs la proposta, la PR no tira endavant, per 8 vots a favor i 12 en contra. (*Veus de fons.*) Bé, els 8 vots a favor són els de Ciutadans, Partit Popular i Catalunya en Comú, i en contra, els 12 en contra són d'Esquerra, Junts per Catalunya i Socialistes, Partit Socialista.

Podem tornar enrere? (*Veus de fons.*) Ah!, perdó..., perdó, sí, és veritat, es nota que soc el... (*el president riu*), el primer dia... Aviam, sí, ara votem l'altra per separat, la del Grup de Catalunya en Comú Podem.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Queda rebutjada, perquè han sigut 8 a favor, de Ciutadans, de Catalunya en Comú i Partit Popular; 2 abstencions, de Socialistes, i 10 en contra, de Junts per Catalunya i Esquerra.

Ara sí, podem passar, Santi...? (*Pausa.*) Sí? Bé, doncs votem aquest Informe de fiscalització 35/2016, sobre retiment de comptes dels partits polítics. La transacció, eh?, votem la transacció.

Vots a favor?

Bé, queda aprovada per unanimitat de tots els grups parlamentaris, excepte la CUP, que no s'ha presentat.

Procediment relatiu al Compte general de la Generalitat corresponent al 2015 (nomenament de la ponència)

257-00003/11

(*Veus de fons.*) Sí, ara hem de procedir al nomenament de la ponència en relació amb el Compte general de la Generalitat corresponent a l'exercici 2015.

Teniu..., em podeu dir els noms, cada grup?

Narcís Clara Lloret

Per Junts per Catalunya jo mateix, Narcís Clara.

El president

Pel Grup de PSC-Units?

Òscar Ordeig i Molist

Sí, per part del Grup Socialistes, Òscar Ordeig, jo mateix.

(*Veus de fons.*)

El president

No, espera... Per Ciutadans seria José María Cano; és que ho he parlat amb ell fa un minut i no l'hi havia ni comentat a... Per part de Catalunya en Comú Podem?

Jéssica Albiach Satorres

Sí, per Catalunya en Comú Podem, jo mateixa, Jéssica Albiach.

El president

Per part del Partit Popular de Catalunya?

Santi Rodríguez i Serra

Santi Rodríguez.

El president

Per part del Grup Republicà?

Josep M. Jové i Lladó

Per part del Grup Republicà, la diputada Noemí Llauradó.

El president

I per part del Grup Junts... *(Veus de fons.)* D'acord, d'acord. *(Veus de fons.)*

Bé, farem una suspensió d'uns minuts, perquè entrin els síndics, i continuarem la sessió.

La sessió se suspèn a un quart d'onze del matí i dos minuts i es reprèn a un quart d'onze i sis minuts.

El president

Bé, es reprèn la sessió.

Procediment relatiu a l'Informe de fiscalització 5/2017, sobre l'Institut Català de Finances, corresponent al 2011

256-00031/11

I, lògicament, saludem els membres de la Sindicatura de Comptes que són amb nosaltres, i especialment el seu síndic major, eh?, senyor Jaume Amat, que també serà el que ens presentarà l'Informe de fiscalització número 5/2017, sobre l'Institut Català de Finances, corresponent a l'exercici 2011. *(Veus de fons.)* Perdó, és veritat: aquest informe el presentarà la síndica Emma Balseiro Carreiras. Quan vulgui.

La síndica Emma Balseiro Carreiras

Sí; gràcies, president. Bon dia, senyores i senyors diputats i companys de la sindicatura i resta d'assistents en aquesta sessió. Bé, l'informe que els presento, com comentava el president, és respecte a l'Institut Català de Finances, l'exercici 2011. Es tracta, tenia com a objectiu la fiscalització de regularitat, que incloïa, doncs, la revisió dels comptes anuals, per tal de verificar si responien o no a la imatge fidel de la situació de l'organisme, i també incloïa la comprovació de que la seva activitat s'havia desenvolupat d'acord amb la normativa que li era d'aplicació.

L'ICF, com vostès saben, és l'entitat capçalera del grup Institut Català de Finances, constituït per diferents entitats dependents, dedicades fonamentalment a l'activitat creditícia i de capital, com ara ICF Holding, ICF Capital o instruments financers per a empreses innovadores. Va ser creat l'any 1985 com a principal instrument de la política de crèdit públic de la Generalitat, i en l'exercici fiscalitzat era una entitat de dret públic, sotmesa al dret privat, adscrita al Departament d'Economia i Coneixement.

Com a fets significatius, en l'exercici 2011, a part de la conjuntura econòmica que marcava aquests moments, amb una forta recessió econòmica, i que incidia, doncs, en l'activitat pròpia de tot el país, però també en l'activitat creditícia, l'ICF va integrar, a més a més, l'Institut Català del Crèdit Agrari, l'antic ICCA, que va passar a constituir-ne una àrea especialitzada dins del mateix ICF, i d'altra banda va vendre

el cent per cent de l'antiga ICF Equipaments, anomenada més tard Equipaments i Edificis de Catalunya, que va ser venuda, com deia, a la Generalitat de Catalunya.

Al tancament de l'exercici, l'actiu de l'Institut Català de Finances era de 4.772 milions d'euros, i un resultat positiu de 28 milions d'euros. Pel que fa a l'activitat creditícia, agrupada bàsicament en tres tipus d'operacions... D'una banda, doncs, les operacions directes, que eren els préstecs, crèdits, avals concedits directament per l'ICF; la cartera al tancament de l'exercici era de 4.210 milions d'euros. Les operacions de mediació eren aquells fons, com vostès saben, posats a disposició de les entitats financeres, perquè ells aleshores també financeressin els seus clients; era de 608 milions d'euros. I, d'altra banda, les anomenades «operacions del capítol VIII», que en realitat eren operacions concedides pels departaments de la Generalitat o bé pels seus organismes o ens dependents, bàsicament, i dels quals l'ICF només gestionava el seu cobrament, i que sumava al voltant de 255,6 milions d'euros.

Respecte a la seva activitat principal i, per tant, doncs, a les operacions directes, la cartera tenia una concentració d'un 42 per cent del seu valor en nou titulars, amb quaranta-una operacions, trenta-quatre corresponents al sector públic i vuit al sector privat, i, d'aquests, dos titulars concentraven el 41 per cent del saldo dubtós de crèdits i préstecs. Tanmateix, al tancament de l'exercici 2011, l'ICF va calcular un coeficient de solvència d'un 23 per cent.

En opinió de la sindicatura, expressada en l'apartat de conclusions de l'informe, els comptes anuals expressen en tots els aspectes significatius la imatge fidel a 31 de desembre de l'any 2011. I de les observacions més rellevants potser, doncs, caldria destacar que, per una banda, l'ICF aplica les normes comptables vigents per a les entitats de crèdit, per reflectir d'una manera més adient la seva imatge fidel, si bé com a entitat de dret públic sotmesa a dret privat en l'exercici fiscalitzat hauria d'haver aplicat la normativa comptable general.

D'altra banda, l'ICF va facilitar informació sobre la cartera de crèdits en la data de formulació dels comptes anuals de l'exercici 2011, i, per tant, la sindicatura va analitzar l'evolució del possible deteriorament de la cartera fins en aquell moment.

Respecte als comptes anuals, i principalment, podem destacar que la memòria no incloïa, diguem-ne, la informació suficientment detallada sobre l'impacte en els estats comptables de la integració de l'ICCA i la venda de l'Eecat, entre les que destaca pel seu import la revaluació de fons de cobertura de les operacions de l'ICCA, que va suposar un augment de 27 milions d'euros en el compte de pèrdues i guanys en l'exercici 2011, per la retrocessió de provisions per excés de cobertura, i de 29 milions d'euros per unes plusvàlues de la venda de l'Eecat a la Generalitat de Catalunya, que tot plegat va generar, en el resultat de l'exercici de l'ICF, l'obtenció de 28 milions d'euros, com comentava abans, davant d'unes pèrdues obtingudes en l'exercici previ de l'any 2010.

Respecte al balanç i al compte de pèrdues i guanys, no incloïa, doncs, el valor de determinats actius i passius, originats bàsicament en operacions vinculades amb Eecat, bàsicament avals i comissions d'aval i permuta financera.

Finalment, en el mateix informe es recullen, doncs, un seguit d'observacions sobre determinades valoracions de diversos epígrafs comptables tant al balanç com al compte de pèrdues i guanys, si bé en el seu conjunt la veritat és que no afecta en absolut la imatge fidel dels mateixos comptes anuals.

Pel que fa, doncs, als préstecs concedits dels diferents departaments de la Generalitat, registrats en el capítol VIII, la sindicatura va fer notar que no s'havien pogut validar els saldos d'aquests per la confirmació i conciliació d'aquests saldos de tancament de l'exercici amb els departaments de la Generalitat de Catalunya.

I, en relació amb l'activitat creditícia, els procediments administratius seguits per a la concessió de préstecs i avals, així com el risc de crèdit i morositat, en l'informe se'n detallen aspectes que, en l'opinió de la sindicatura, podien ser millorables en la seva gestió.

D'altra banda, en general, el coeficient de solvència, calculat per l'ICF en un 23 per cent, va ser realitzat un xic a la baixa per part de la Sindicatura de Comptes; tot i així es superaven àmpliament els requisits mínims tant de recursos propis com també de solvència.

I, finalment, en el mateix informe es recullen un seguit de recomanacions que en aquell moment, en l'exercici 2011, es considerava que podien contribuir a millorar la gestió de l'entitat fiscalitzada. Òbviament, d'allò han passat set anys, ha canviat fins i tot la normativa aplicable al mateix ICF, ha estat fins i tot aprovada normativa específica per part de la Generalitat de Catalunya, de cara al mateix funcionament i també, doncs, en gestió de l'ICF. I, per tant, en aquest sentit, jo crec que ara, doncs, haurien quedat, si em permeten, pràcticament obsolets, no?; si més no, anacrònics.

Moltes gràcies, doncs, per la seva atenció.

El president

Bé. Moltes gràcies, senyora síndica... Balseiro. Perdoni, però és que m'he d'anar familiaritzant amb els cognoms i amb els noms. Moltes gràcies.

Ara tindran la paraula els grups parlamentaris per fer els requeriments que vulguin, i també plantejar qüestions, que després poden ser contestades per la senyora Balseiro.

Bé, en primer lloc, passo la paraula a Maialen Fernández, en nom del Grup de Ciutadans.

Maialen Fernández Cabezas

Bien. Buenos días. Muchas gracias a la señora Balseiro, al señor Amat –y al presidente y resto de miembros de la sala–, por la presentación que han hecho de este informe. Bueno, nosotros lo primero que queremos evidenciar es que realmente es un informe del año 2011 y, efectivamente, como ustedes han hecho constar, estamos en el 2018 y muchas de las circunstancias o de las evaluaciones que podamos hacer quizás ya hayan sido subsanadas o mejoradas en su regulación igualmente.

Bien, en cuanto a la normativa contable, queríamos reflejar que es una entidad, efectivamente, de derecho público que está sometida al derecho privado y que se tenía que haber regulado o regirse por el Plan general contable. Sin embargo, voluntariamente, desde el año 2008, el ICF decide equipararse a las entidades de crédito y, por lo tanto, regularse por una normativa contable de los organismos regulables estatales y europeos. Es un organismo, por lo tanto, que ha decidido por sí mismo en ese año regirse por esta normativa y circunstancia que detectamos que cambia en el año 2015, con el Decreto ley 2/2015, del 28 de febrero, por el que se le aplica una normativa específica de las entidades de crédito y, por tanto, únicamente se somete a la norma de carácter básico y a los organismos reguladores de la Unión Europea.

Por otro lado, en mayo del 2010, firma un contrato para el desarrollo e implantación de un nuevo sistema de gestión, de un *software* informático, en el que se proyecta una inversión de 2,08 millones de euros. Bien, este contrato es rescindido con posterioridad a la fecha prevista de su entrada en funcionamiento, con lo cual se provisionan unas pérdidas de, aproximadamente, unos 800.000 euros.

No tenemos constancia que este *software* haya sido utilizado con posterioridad o se haya podido aplicar para el desarrollo del buen funcionamiento del ICF, con lo cual entendemos que todo este presupuesto establecido es fruto de una mala planificación, falta un buen estudio de costes, una viabilidad económica y, por lo tanto, teniendo en cuenta que estamos hablando de dinero público, supone un derroche de, efectivamente, esos 2 millones de euros, por una parte, por la falta de utilización de ese proyecto y, por otra parte, por lo que se tuvo que provisionar a pérdidas.

Bien, por otro lado, queremos destacar el hecho de que el ICF no elaboró, efectivamente, como hace constar la síndica, un programa de actuaciones e inversiones y financiación, como establece el artículo 28, y únicamente presenta una memoria

y unos anexos que pretenden complementar la información que tenía que haber presentado en ese programa de actuaciones.

Es llamativo el hecho de que, con relación a los préstamos participativos, la forma de compensar el mayor riesgo que tienen estos préstamos, por detrás de los acreedores comunes, sea incrementando el tipo de interés, el diferencial. Este incremento de tipo de interés lo único que supone es un mayor margen o un mayor beneficio para la entidad, pero, en ningún caso, supone una cobertura del riesgo crediticio que concede la entidad. Por lo tanto, no estamos garantizando un riesgo, sino incrementando el tipo de interés, el diferencial que pueda..., el margen que pueda obtener esa financiación.

Por otro lado, queremos destacar que es especialmente significativo el hecho de que, para el estudio y la evaluación de las operaciones de riesgo, por un lado, no tienen en cuenta toda la documentación o no requieren toda la documentación necesaria para el estudio de viabilidad de las operaciones de riesgo, así como que no se cuenta con un informe específico de los analistas. Normalmente son aprobados por un órgano competente, pero no se considera –de hecho, así lo hacen constar en las alegaciones– que sea especialmente relevante el tener un informe específico de un analista con cada operación crediticia, lo cual consideramos que es básico, teniendo en cuenta que estamos dando una financiación.

Por otro lado, en cuanto a la conciliación de saldos, que también destacan los síndicos en el informe, la conciliación de saldos entre la deuda de los diferentes departamentos y los préstamos concedidos, en las alegaciones, por ejemplo, en marzo de 2007, apenas se envía..., hacen constar que apenas se envía por parte del ICF un extracto a los diferentes departamentos para que sea supervisado, con lo cual no estamos teniendo una conciliación de esos saldos a cierre de cada ejercicio contable.

Además, también queremos evidenciar la falta de una correcta categorización del riesgo, puesto que, en cuanto al riesgo dudoso no se diferencia correctamente por motivos distintos a la morosidad y lo mismo en cuanto al riesgo fallido o que el titular se encuentre en situación de concurso de acreedores. Vale.

Esto tiene un factor multiplicador de riesgo porque supone que, si no estamos clasificando bien este riesgo, hay una alta probabilidad de que esa operación acabe, efectivamente, siendo fallida, incrementando la morosidad, con el agravante de que estamos hablando, efectivamente, de financiación concedida con dinero público, con lo cual el riesgo de que las operaciones acaben siendo fallidas e incrementemos morosidad es elevado.

Y, por último, en relación con esto, queremos mencionar la escasa diversificación del riesgo que tienen las operaciones concedidas por parte del ICF, efectivamente, como usted ha comentado, concentrando en nueve titulares cuarenta y una operaciones, con lo cual, es un principio básico de economía, la diversificación de ese riesgo y la falta de concentración, que, tal como parece ser que se indica en las observaciones del 2016, esa concentración ha disminuido pero, en ningún caso, baja por debajo del 25 por ciento. Nada más.

Gracias.

El president

Moltes gràcies. Ara passem al següent grup de puntuació en aquest informe, que és el que defensarà, en lloc del PSC-Units Podem –Units sense Podem–, el senyor Òscar Ordeig... (*el president riu*), perdó.

Òscar Ordeig i Molist

Sí; gràcies. En nom del Grup Socialistes i Units per Avançar, bé, en primer lloc, agrair a tots els membres de la sindicatura, una vegada més, la feina a tot l'equip: al síndic major, a la síndica, Emma Balseiro i a tota la gent que ens acompanya avui aquí.

És la primera reunió de la nova legislatura en la qual comencem a debatre, per fi, nous expedients i nous informes. Jo crec que és important també dir aquí el que ja ens vam dir l'anterior legislatura, no?, d'intentar fer una «apretadeta», segurament, al principi, per intentar actualitzar els debats que estem fent per tal que no ens passi el que estem debatent en el cas de l'Institut Català de Finances, és que anem a unes conclusions de set anys enrere, no? Per tant, vagi aquesta primera reflexió.

En segon lloc, també, una prèvia amb relació al que ha dit la síndica. Ha comentat que s'ha canviat la llei i que, per tant, algunes de les recomanacions ja no són vigents. He entès..., no sé si es referia als temes de les millores a les recomanacions que fan a les millores de gestió al final, o també feia referència a altres deficiències que vèiem; per tant, si pogués aclarir això, com també –entenc que ja s'han fet altres informes de l'ICF, no ho sé, suposo que se'n deu haver fet algun altre *a posteriori* del 2011–, si s'han esmenat, també és important saber-ho, si aquestes deficiències, tot i la nova llei, si continuen persistint, no? Per tant, aquesta és la primera pregunta.

Llavors, evidentment, destacar la importància que té per al nostre grup, doncs, l'Institut Català de Finances, la funció creditícia i de facilitar el capital per a aquells projectes que tinguin interès públic i, aquest..., en aquest sentit, el nostre suport. Crec que és una entitat, com ha dit, que està sanejada, tant pel risc com per la solvència, com pels resultats positius que s'han comentat dels 28 milions d'euros.

I res, jo crec que posaríem èmfasi –i aquí és on sí que li demanaria si persisteixen aquestes deficiències que vostè comentava– en tres, quatre aspectes.

Vostè comentava que la memòria dels comptes anuals són incomplets. Entenc que això s'ha de continuar complint. Sobre la integració de l'ICA i la venda de l'Eecat són imports importants, per tant, ja, aviam si això està o no està resolt. Que al balanç, ens ha estranyat també, hi manca el valor actual de les diferents comissions. Entenc que això també és un tema important perquè afecta bastant el balanç.

També ens ha sobtat que hi havia una sobrevaloració al compte de pèrdues i guanys, de 5,8 milions d'euros per la permuta amb Eecat. Llavors, a veure si ens pot explicar com pot ser que hi hagi una sobrevaloració tan important. I crec que també resulta important aquests derivats de cobertura, que també posa que estan sobrevalorats en un cas de 7 milions, 4 milions i 3 milions. Jo crec que són imports importants, són conceptes importants, que formen part de l'activitat ordinària i, home, que, més enllà de la llei, entenc que aquests es mantenen. Saber si això s'ha resolt amb operacions similars els següents anys.

Res més per la nostra part, moltes gràcies, i el Grup Socialistes sí que ens posem a disposició, també, de tots els membres de la sindicatura per a aquesta nova etapa, per intentar fer el millor la nostra feina i facilitar també la feina de la institució que representa.

Gràcies.

El president

Gràcies, senyor Ordeig. Ara té la paraula la senyora Jéssica Albiach, del Grup Parlamentari Catalunya en Comú Podem.

Jéssica Albiach Satorres

Gràcies, president, i benvinguts els membres de la sindicatura. Volia començar agraint la feina d'elaboració d'aquest informe de la síndica, perquè creiem que és molt detallat. És cert que fa set anys d'aquella situació, però, bé..., gràcies, gràcies per la feina, no?

Com ha comentat, al fer set anys, hi ha moltes coses que sí que han quedat obsoletes, però sí que ens agradaria fer un parell de reflexions. La primera de totes destacar que, si l'Institut Català de Finances era més estricte del que calia en un principi, perquè s'aplicava voluntàriament la normativa reguladora bancària, era perquè, realment, hi ha un interès que vaja cap a un veritable banc públic, cap a una banca

pública. I això ens sembla bé..., però perquè això passe, nosaltres creiem que haurien de canviar moltíssimes coses, no?

L'informe recull un conjunt d'irregularitats, començant per la sobrevaloració en el balanç de la participació de l'ICF Holding, el finançament d'activitats que, per llei, tenia prohibides com ara les activitats immobiliàries, la manca de documentació financera requerida als clients als quals havia atorgat préstecs... Això distorsiona el càlcul de riscos i, a més, podria amagar irregularitats. Hi havia una incorrecta categorització del risc en operacions de 200 milions d'euros i hi havia una excessiva concentració creditícia i dels fallits, per tant, amb pocs creditors i poques operacions.

És cert que moltes d'aquestes coses han anat canviant, però sí que volem dir que si volem que l'ICF ha de ser una banca pública hauria de ser més transparent, hauria de ser més ètica i hauria d'estar, no només al servei de les inversions sinó de les necessitats socials, de la creació d'ocupació i de les necessitats d'inversió en projectes –això sí– sostenibles econòmicament i ecològicament. És a dir, no només es tracta d'evitar irregularitats, sinó que també ha de tindre una veritable vocació de servei i per al bé comú.

En definitiva, que volem que l'Institut Català de Finances esdevingui, en els propers temps, una veritable banca pública que ens permeti recuperar sobirania econòmica i, per tant, no només no es pot permetre aquesta manca de transparència en les dades d'aquelles persones a les quals se'ls atorgava préstecs, tampoc es poden permetre pràctiques irregulars, sinó que, a més, volem afegir-li aquest valor de servei a la comunitat que ha de tindre.

Gràcies.

El president

Gràcies, senyora Jéssica Albiach. Ara té la paraula, en nom del Grup Popular de Catalunya, el senyor Santi Rodríguez.

Santi Rodríguez i Serra

Gràcies, president. M'afegeixo a les salutacions i als agraïments que ja s'han expressat a la sindicatura i als membres de la sindicatura pels seus treballs i, concretament ja, per aquest treball sobre l'Institut Català de Finances.

És recurrent la intervenció, perquè, bàsicament, jo crec que els elements més importants són els que ja s'han dit en aquest moment, coses que, evidentment, criden l'atenció. Una primera, que estem parlant d'un informe en relació amb l'exercici del 2011 i no ja tant que estiguem en el 2018 debatent-lo en la comissió, sinó el fet de que l'informe de la sindicatura és de 2017. Per tant, hi ha el decalatge de sis anys entre que s'elabora l'informe de la sindicatura i l'exercici. I ens crida també una mica l'atenció, i aquesta és la sensació que hem tingut al veure l'informe, de que no sé si és que hi han hagut dificultats –i, per tant, aprofito per preguntar-ho, no?– d'obtenir informació posterior en relació a fets esdevinguts durant aquell exercici, o a fets posteriors que tinguessin influència sobre els comptes presentats en aquell exercici.

M'ha semblat veure que en l'informe es feia constar..., escolti'm, no hem tingut coneixement de notícies de fets posteriors que poguessin tenir una influència sobre aquests comptes a partir del moment en què es tanquen els comptes, que és el 31 de desembre de 2011.

El fet que també, en aquest període de temps, doncs, hagi canviat la normativa també ens fa relativitzar els aspectes. Desconeixem..., desconec, en aquest cas, si algunes de les observacions que considerem greus que es fan en aquest informe poden haver quedat resoltes amb posterioritat o poden haver quedat modificades amb el canvi de normativa. Però sí que, evidentment, em crida l'atenció. Sé que segurament és menor, no?, el fet que a la memòria s'ignori –que la memòria no és, per tant, en el conjunt dels comptes anuals, sinó només en un dels documents dels comptes anuals– l'absència dels passius absorbits de l'Institut Català de Crèdit Agrari per va-

lor de més de 200 milions. Entenc que és..., imagino que deu ser, doncs, un oblit més que una voluntat d'omissió, en el sentit de que, en els comptes anuals, sí que queden reflectits aquests passius absorbits de l'ICCA.

Sobre l'activitat creditícia, doncs, em crida l'atenció que sobre les operacions analitzades per la sindicatura, en deu de catorze hi hagin absències de documentació financera necessària per poder realitzar l'operació o que, en onze de les catorze analitzades no hi hagi una conclusió per part l'analista, que és, doncs, d'alguna manera, preceptiva a l'hora d'autoritzar l'operació creditícia, no? Fins i tot, doncs, el fet que hi hagi una operació de finançament d'una activitat de promoció immobiliària que no entra dintre del marc de l'activitat del mateix Institut Català de Finances.

I tot això ens duu a una altra de les observacions que es fan en l'informe, que és la incorrecta categorització del risc en onze de les catorze operacions analitzades. I no estem parlant de que, accidentalment, en alguna de les operacions, doncs, hi ha hagut un descuit o hi ha hagut una ommissió, sinó que de manera sistemàtica –crec que es pot emprar perfectament aquesta paraula–, de manera sistemàtica no es complien els propis requisits, o fins i tot els propis protocols a l'hora d'avaluar els riscos i a l'hora d'autoritzar operacions de crèdits, préstecs o d'aval amb relació a tercers, no?

Per tant, amb la prudència que suposa el fet de que sigui un informe fet, doncs –acabat, eh?–, en sis anys, posteriors al tancament de l'exercici..., aquests són els elements que ens han cridat més l'atenció.

Gràcies.

El president

Gràcies, senyor Santi Rodríguez. Ara té la paraula Irene Fornós, per part del Grup Parlamentari Republicà.

Irene Fornós Curto

Gràcies, president. Agrair..., també em sumo als agraïments de la resta dels companys, dels diputats, a la presència avui aquí dels membres de la sindicatura.

Bé, tal com s'ha escrit a l'informe i com destacàvem, hi ha dos operacions de l'institut financer del 2011. Per una banda, creiem que s'ha de destacar la integració de l'Institut Català del Crèdit Agrari, que va passar a constituir una àrea especialitzada de l'institut, i, per altra banda, esta venda del cent per cent del capital de l'Institut d'Equipaments, SAU, que després va passar a denominar-se Equipaments i Edificis de Catalunya. Estes dos operacions van tenir unes conseqüències evidents en el balanç del 2011.

L'ICCA va augmentar el grau de concentració de l'institut... –perdó, és queestic una mica nerviosa, la meua primera vegada que participo a una comissió–, i representava prop d'un 24 per cent de la cartera. I l'absorció de l'Institut del Crèdit Agrari..., que es va procedir a reavaluar el fons de cobertura de les operacions creditícies. I donat que anteriorment s'aplicava un percentatge de cobertura molt superior a..., aleshores se'n va derivar un alliberament del fons del 26,54 per cent.

A l'informe del síndic veiem com l'ICF entoma aquest procés mitjançant l'absorció de l'Institut del Crèdit Agrari i també d'Equipaments i Edificis de Catalunya, però veiem també les seues conseqüències. Però pensem que és important contextualitzar-ho, com hem dit abans, en un procés de racionalització que ens va portant a una administració més lleugera, moderna i eficient.

L'ICF, així mateix, s'ha modernitzat, fent passos decidits per a evolucionar cap a un rol més actiu de promoció econòmica, consolidant-se com un actor que pot facilitar el crèdit a inversions estratègiques cap a un país..., d'un major nivell de risc, que estan insuficientment finançades per la banca tradicional. Això ho veiem reflectit en l'informe del síndic amb una certa atenció.

El síndic recorda que l'ICF hauria d'aplicar la normativa comptable general, no obstant, tal com explicava el conseller delegat de l'ICF en les seues alegacions,

l'activitat desenvolupada per l'institut és homologable a les entitats de crèdit. Aquest marc és el que millor reflecteix la imatge fidel, tal com s'ha dit, del seu balanç, com del resultat de l'exercici, tal com ja hem dit al principi i també diu el mateix informe del síndic. Una situació que se li va donar cobertura legal al 2015, quan la Llei de l'ICF incorpora com a requeriment de caràcter obligatori el sotmetiment de l'ICF a la normativa emesa pels reguladors bancaris europeus i estatals.

El síndic destaca que, al tancament de l'exercici del 2011, l'ICF tenia una cartera d'operacions de 4.210 milions d'euros, que concentrava el 42 per cent del seu valor en nou titulars, en quaranta-una operacions. D'aquests, del 42 per cent, un 34 per cent pertany al sector públic i un 8 per cent al privat. Com ja hem mencionat abans, aquest elevat risc de concentració està condicionat per Equipaments i Edificis de Catalunya, que va formar part de l'ICF fins al 2011 i que, amb 985,9 milions d'euros, representava prop d'un 24 per cent de la cartera.

No obstant, des del tancament de l'exercici del 2011, l'activitat de l'ICF ha estat totalment focalitzada en redimensionar el finançament del sector privat i reduir progressivament el pes del sector públic vinculat a la Generalitat. En definitiva, a passar d'una entitat que serveix per a prestar a la Generalitat, a una entitat que té com a objectiu la promoció econòmica. Fruit d'aquest procés, s'ha passat d'un risc de concentració on els nou titulars principals representaven un 43 per cent de la cartera el 2011, a només un 27 per cent el 2016.

Els indicadors reflecteixen la bona feina de l'Institut Català de Finances amb el gir que podem observar, que va començar el 2011. S'ha dedicat a facilitar el finançament de projectes empresarials vinculats de l'emprenedoria, la innovació, la internacionalització i la creació d'ocupació.

Així mateix, també considerem correctes les recomanacions i les informacions de l'informe del síndic i, per tant, pensem que està bé tirar endavant aquestes actuacions.

Gràcies.

El president

Gràcies, senyora Irene Fornós. Ara té la paraula, pel Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, el senyor Marc Solsona.

Marc Solsona i Aixalà

Moltes gràcies, president. Primer de tot, també un agraïment als membres de la sindicatura que ens acompanyen en cada comissió, i començar dient que és un informe, com ja s'ha dit..., els altres portaveus, poc debatible. Poc debatible en el sentit de dir que aquí no podem debatre l'informe, perquè és un informe de fiscalització i, per tant, és un informe amb uns paràmetres objectius poc debatibles entre si. I en el fons, del paper de l'Institut Català de Finances, en el seu moment, diguem que..., formaria part d'alguna altra comissió.

Per tant, és un informe poc debatible per la seva temporalitat, del 2011, com hem dit, i també, a grans trets, pel seu contingut. Perquè si diem que el 2011 en el context econòmic i social del país, amb una forta recessió..., podem dir que l'institut va tindre més activitat, va córrer més riscos i, a la vegada, va tindre un resultat positiu de 28 milions d'euros. I també la solvència financera està per sobre de la mitjana del que es marcaven entitats d'aquests tipus, amb el 23 per cent. Dona la sensació de que, en un entorn complex, l'institut va poder respondre, a grans trets, a allò que el moment polític, econòmic i social, doncs, requeria.

En aquell moment potser, i per això donem a entendre que algunes de les mancances d'informació en algun dels informes aleatoris que es van anar analitzant es podrien donar objecte..., o podrien tindre sentit arran de que l'ICF en aquell moment formava part de la mentalitat, diguem-ne, del món empresarial i del sector com una entitat potser més d'últim recurs –en el moment que s'esgoten d'altres vies, anem a l'ICF a veure si ens pot donar resposta a aquesta solució– i no, com potser ara ja ha

normalitzat, diguem-ne, que és una entitat més de recurs habitual al que serien les diferents operacions dels diferents ens, no?

Destacar que en les recomanacions, doncs, entitats que estan sotmeses també a una auditoria externa..., com és el cas també de l'ICF en un informe del 2011, que va tindre l'auditoria, si no recordo..., l'abril del 2012 pel KPMG, doncs, potser en algunes de les recomanacions que es demana una auditoria externa també del tema de les plusvàlues..., potser seria una recomanació a fer que en les auditories que ja es fan, que ja es prescriuen anualment, doncs, s'hi incorporen aquestes derivacions que manquen. A l'hora d'analitzar externament, doncs, en el futur, que s'hi poguessin incloure.

I també que a les alegacions, doncs, que formula el mateix conseller delegat al final de l'informe, que estan totes posades, com deia, en data de març del 2017, per tant, hi ha hagut un temps, també, per analitzar, per solucionar, per poder donar resposta, diguem-ne, atemporal, a situacions de l'any 2011..., doncs, bé, també demostra un punt que tota desviació, tota, diguem-ne, concreció que s'hi volia donar, doncs, aclareix les explicacions del perquè es feia, i nosaltres entenem que poden tindre un cert raonament i una explicació bastant acurada.

En qualsevol cas, diríem serien dos maneres d'interpretar la mateixa cosa, però possiblement les dues poden ser correctes i entenedores en el seu moment, no?

Per tant, bàsicament, això, doncs, instar que... Si situem l'informe en el context econòmic que tocava, doncs, veiem que el paper de l'ICF és un paper que no només té una funció, diguem-ne, important per impulsar projectes, sinó que també és una estructura i una eina important de cara al país per poder facilitar l'activitat econòmica. I que, per tant, el paper important de l'ICF –amb un informe tan extens–, amb les incorporacions de l'ICCA, amb la venda de GISA, doncs, et dona que un any que podia ser complex, el 2011, en plena crisi, en plena recessió, els números d'aquest informe, doncs, són, creiem, bastant positius i raonables.

I en allò que serien les diferents acotacions de l'informe, doncs, es marquen i es destaquen molt més les correccions que no pas les incorreccions.

El president

Gràcies, senyor Marc Solsona. Ara, per donar resposta a les qüestions que s'han plantejat per part dels diferents grups, torna a tenir la paraula la síndica Emma Balseiro.

La síndica Emma Balseiro Carreiras

Gràcies, president. Només per respondre alguna de les preguntes que s'han posat, que vostès han plantejat. Jo crec que el més important, sobretot, és tenir en compte que el 2011, doncs, venia marcat... –o vist, si més no, amb la perspectiva que ens donen els set anys–, és el que comentaven ara, precisament, no? I era la conjuntura econòmica, normativa... –economicofinancera fonamentalment, i normativa–, era extraordinàriament diferent, si em permeten, respecte a l'actual.

Estem parlant d'un moment, doncs, amb una recessió important –Espanya havia entrat en recessió–, amb fortes tensions financeres i, òbviament, també marcat per una forta volatilitat, no? I això afectava, òbviament, l'activitat creditícia del mateix ICF. D'altra banda, els requeriments a tot el, diguem-ne, sistema financer era, doncs, molt restrictiu, i, en aquest sentit, s'havia de tenir en compte, de manera ferma, de manera precisa, el risc que podien comportar totes les operacions que en aquell moment podia estar gestionant el mateix ICF.

En aquest sentit, és veritat que es fan determinades correccions valoratives, i es posen de manifest en el mateix informe..., correccions valoratives que, d'una banda, en el seu conjunt..., tenint en compte que estem parlant d'un net patrimonial de pràcticament 800 milions d'euros, potser 5 milions, tot i que és una xifra molt important, no té l'impacte suficient en absolut com per qüestionar, diguem-ne, la mateixa imatge fidel del que seria el compte de pèrdues i guanys, d'una banda. I de l'altra

banda també els comptes anuals –en el seu conjunt, eh? Estem parlant de, pràcticament, hi insisteixo, un net patrimonial de 800 milions aproximadament, i de 4.800 pel que fa a l'actiu.

I en aquest sentit, hi insisteixo, que tot i que de manera aïllada, doncs, potser *a priori* es podria pensar que són xifres importants, la veritat és que no poden qüestionar en absolut la imatge fidel de l'ICF, això d'una banda. D'una altra, molts dels aspectes que es posen també sobre la taula, expressament, de l'impacte que pot tenir la sortida del grup d'Eecat del mateix ICF, però que després es van corregint. És veritat, deixi'm dir –i jo crec que és un aspecte important– que és que el 2011 surt del grup ICF, però a més a més es posa en venda al final de l'exercici 2011. Això suposava que si la cartera creditícia acumulava un 32 per cent en el sector públic, d'aquest 32 per cent hi havia una part significativament elevada que l'absorbia directament Eecat. Per tant, l'anàlisi o la valoració que es podia fer en aquell moment respecte a l'impacte que allò podia tenir i, per tant, el no tenir registrades determinades operacions vinculades amb Eecat tenia un significat que després, mesos després, diguem-ne, ja va pràcticament decaure.

La nostra obligació, en tot cas, en l'informe de fiscalització, és posar en relleu allò que afecta l'exercici 2011, que és en aquest cas, el fiscalitzat. I amb independència de que es revisi tota la documentació, i que es faci, doncs, un treball de fiscalització rigorós –molt complex, deixi'm-ho dir– durant diversos mesos i fins i tot anys, no significa que no hagi de sortir també en el mateix informe, encara que a hores d'ara ja hagi quedat absolutament –si em permeten– obsolet, no? És anacrònic. Hi ha aspectes, evidentment, que no són vigents, com és per exemple, doncs, l'aplicació del marc comptable. Estem parlant d'un organisme autònom l'any 2011 i que, per tant, en conseqüència, havia d'aplicar el Pla general comptable, en aquest cas, fins i tot de la Generalitat de Catalunya.

Diguem..., ells aplicaven les circulars del Banc d'Espanya. És veritat que amb una vocació de, fins i tot, diguem-ne, donar una imatge fidel més aproximada de la seva realitat com a entitat de crèdit que funcionava com a tal, no? I, per tant, en aquest sentit, nosaltres, diguem-ne, que ja relativitzem aquesta observació, en el sentit de que, d'acord amb el marc normatiu que era aplicable en el 2011, ho havíem de fer d'una manera, però finalment també tenint en compte les seves circumstàncies, la seva activitat del dia a dia i, especialment, doncs, la seva conjuntura, potser era més acurat fer-ho d'acord amb les circulars del Banc d'Espanya.

I en aquest sentit nosaltres –o jo si més no–, doncs, jo celebren el canvi normatiu que ha afavorit, si em permeten, el mateix ICF. I, en tot cas, haurem d'esperar a properes fiscalitzacions per saber exactament com ha evolucionat al llarg d'aquests anys, com en aquests moments està aplicant..., quina mesura està aplicant; doncs, la normativa que li és d'aplicació, però... Bàsicament jo ho deixaria aquí, no?

Jo crec que el més important de tot és que el 2011 venia marcat per aspectes conjunturals que n'afectaven l'activitat, de l'ICF, que avui en dia no són..., són únicament i exclusivament potser tingudes..., val la pena tenir-les en la memòria per saber exactament què és el que l'afectava en aquell moment de la història, però que no deixa de ser històric.

En aquests moments, la situació és radicalment diferent, no? I, per tant, estem en una situació de creixement, la morositat ha baixat d'una manera molt important, això afecta també els recursos mínims requerits per part del mateix ICF i, per tant, en les dinàmiques també de valoració dels riscos de crèdit, de morositat, de solvència, etcètera, i d'altres indicadors.

Amb això dono resposta al que s'ha posat sobre la taula.

El president

Gràcies, senyora Emma Balseiro.

Procediment relatiu a l'Informe de fiscalització 6/2017, sobre el Consorci de Serveis Socials de Barcelona, corresponent al 2014

256-00032/11

Ara passem a l'Informe de fiscalització 6/2017, sobre el Consorci de Serveis Socials de Barcelona, i que ens presentarà l'informe el síndic major, Jaume Amat i Reyero. Sí, té la paraula.

El síndic major (Jaume Amat i Reyero)

Gràcies, president. Senyores diputades, senyors diputats, la meva salutació. Abans d'entrar en l'informe, sí que el que volia fer era afegir-me no als agraïments, perquè aquests els rebem de molt bon gust, sinó felicitar-nos conjuntament de la tornada a reprendre aquesta comissió de la sindicatura que, per raons de legislatura, ha estat, jo crec, paralitzada molt temps, massa, i que aquesta represa, amb la seva normalitat, ens portarà a posar-nos al dia, fins i tot, perquè així tots –vostès i sobretot nosaltres– ens notarem més pressionats en aquest treballar més i poder presentar més coses.

Atès, també, pensava que perquè..., hi ha un termini que a vegades no es té en compte, però que jo crec que pot ser preocupant, que és que quan els informes de la sindicatura entren en aquesta cambra, en aquell mateix moment que la Mesa els admet, els fem públics. És a dir, aquí ja hi ha un debat social, que és molt anterior al debat en aquesta comissió. Si hi ha un termini molt llarg entre el debat social, que ja es fa públic, i el debat posterior a aquesta comissió, potser estem castigant dues vegades l'entitat –si és que ha d'estar castigada. Aleshores, com més puguem reduir aquest termini, crec que tots, i aquest país i aquesta societat hi sortirem guanyant.

Bé, ara ja entro en aquest informe. Us faré una breu presentació de l'Informe del Consorci de Serveis Socials de Barcelona, de l'exercici 2014. Aquest informe va estar aprovat pel Ple de la sindicatura, el passat 27 de maig del 2017, de l'any passat. No és un informe de regularitat, a diferència de l'anterior, de l'ICF, és un informe limitat, i limitat als àmbits més sensibles d'aquest consorci.

Quins són aquests àmbits més sensibles? Per la part financera, s'ha cregut que seria la liquidació del pressupost i tot el que seria l'anàlisi del parc immobiliari, de la valoració dels immobles d'aquest consorci. I per la part, diguéssim, de l'àrea de serveis, les parts més sensibles, que acostumen a coincidir amb les àrees de risc d'aquest tipus d'entitats, són la part de contractació administrativa, els convenis de col·laboració i de despeses de personal. És a dir, que aquest informe s'ha centrat en aquests quatre àmbits.

El Consorci de Serveis Socials de Barcelona es va crear per la Carta municipal de Barcelona i constituir a partir del 2006, amb la presència o la participació de la Generalitat i l'ajuntament. Amb això té una vida en paral·lel a un altre consorci, que també hem analitzat en la sindicatura, que és el Consorci d'Educació de Barcelona. Són dos grans consorcis que pacten la Generalitat i l'ajuntament la gestió conjunta de dos àmbits determinats tan importants com serien els serveis socials i l'educació.

És un consorci gran, és a dir, té setanta-un centres a Barcelona, amb una oferta global de 1.047 places i amb una plantilla, tenia, l'any 14, de 144 treballadors. El pressupost del 14 va ser de 41,17 milions d'euros, i amb uns drets liquidats de 43 i unes obligacions, a la liquidació, reconegudes de 44, que ens porta a un dèficit declarat de liquidació del pressupost de 731.529 euros.

Ja passant directament a l'apartat de les conclusions de les observacions més rellevants d'aquest consorci, la primera és que el consorci va trametre fora de termini la liquidació i la presentació dels comptes anuals; ho va fer amb posterioritat al 30 d'abril de l'exercici posterior, que és quan s'hauria d'haver fet.

El consorci va aprovar un romanent de tresoreria, a 31 de desembre, negatiu, d'1.447.000 euros. De l'anàlisi de les dades del romanent de tresoreria, la sindicatura

va rebaixar aquest romanent negatiu a 835.958, és a dir, hi ha hagut una rectificació, en aquest sentit, a la baixa, del romanent negatiu presentat.

També surt com una conclusió important que tretze dels catorze immobles que van ser traspassats al consorci de les dues entitats que el formaven, no consten registrats a la comptabilitat patrimonial del consorci. Això és un fet, en aquest sentit, que dona peu a la crítica de la comptabilitat patrimonial, atès que hi ha hagut un..., que manquen tota una sèrie d'immobles que no estan registrats. Aleshores, encara no consten com un actiu del patrimoni.

Passant a l'àrea de contractació, que és on probablement l'informe dedica més hores, s'han revistat les dues grans àrees de contractació; una, que seria la contractació, podríem dir, administrativa, que puja al voltant d'uns 3 milions d'euros, i una altra, que són els contractes més importants, que són els contractes de serveis de gestió pública, que són els contractes que donen peu a la funcionalitat d'aquest consorci, que puguen al voltant –sumant-hi les pròrrogues, o sigui, no només els adjudicats d'aquell any, sinó també les pròrrogues– d'uns 29 milions d'euros.

En aquest àmbit de contractacions –i per no entrar en detall de cada un d'ells– ens hem trobat problemes amb contractes menors fiscalitzats, on l'import final del contracte menor superava el que la legalitat marca en el contracte menor. Problemes que, per desgràcia, trobem sovint; és a dir, pròrrogues on s'utilitza la pròrroga no tant com aquell sentit, diguéssim, més complementari i accidental que té la pròrroga, des d'un punt de vista de contractes, sinó com a normal. És a dir, aleshores, quan l'entitat vol contractar un servei i la seva intenció és..., i el coneixement d'aquest servei és que aquest servei es donarà durant més de dos, tres, quatre anys, el que nosaltres estem proposant és que no es faci un contracte més pròrroga, sinó que s'agafi tota l'amplitud dels exercicis que es pensen contractar i es contracti per a tots. És a dir, no per a un més la pròrroga corresponent. Això ho trobem a molts llocs, eh?, no és l'únic lloc en què es troba.

Després, un altre dels àmbits de risc que surten marcats en l'informe és respecte als contractes de servei de gestió pública, on creiem que hi ha una majoria molt important de contractes que han estat adjudicats per procediment negociat, sense publicitat, per raó de l'exclusivitat.

Aquest sistema, que ha de ser un sistema especial, la norma determina... la regla, que ha d'estar molt motivada quina és aquesta exclusivitat. Aleshores, la manca que trobem en aquest informe és que manca motivació respecte a la raó per la qual s'ha utilitzat el negociat amb exclusivitat.

Passant a una altra àrea que també es revisa en l'informe, que és l'àrea de personal. L'àrea de personal dels consorcis –i utilitzo aquest informe per parlar-ne d'altres–, és a dir, també a vegades acostuma a ser complicat, atès que el consorci, perquè és una addició de plantilles de diferent origen, a vegades el problema és després com gestionen aquests diferents orígens. Aquí ens passa, i ens passa en consorcis on hi ha Administració local i Administració autonòmica.

El personal que ve de l'Ajuntament de Barcelona, al seu dia, se'ls remunera a partir de complements que tenien quan eren a l'Ajuntament de Barcelona, és a dir, a partir de l'anàlisi dels convenis que s'han d'executar. I aleshores, en temes molt concrets d'algun complement, l'informe també posa en dubte, és a dir, si a partir d'un moment determinat aquest col·lectiu ha de seguir estant remunerat per les seves condicions originals de l'administració d'on venia.

També s'han analitzat els convenis de col·laboració. A l'informe, com a tots, es van presentar alegacions. I, de fet, la majoria de les alegacions –una vegada estudiades, com fem sempre amb tots els informes– no ha suposat cap modificació substancial respecte a l'informe aprovat per primera vegada per a aquest centre.

A partir d'aquí, em poso, com sempre, a la seva disposició per atendre els seus comentaris i notes que tinguin.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, senyor síndic major. A continuació té la paraula María Valle, en representació del Grup de Ciutadans.

María Francisca Valle Fuentes

Gracias, presidente, buenos días a todos. En primer lugar, agradecerle tanto a la Sindicatura de Cuentas como al *síndic* que ha elaborado este informe, como a sus colaboradores, la realización de este trabajo.

El Consorcio de Servicios Sociales de Barcelona es un ente, como usted bien ha dicho, asociado entre el Ayuntamiento de Barcelona y la Generalitat, y su función es planificar, desarrollar y gestionar materias relativas a servicios sociales, en especial los cinco ámbitos que usted ya ha descrito y que se describen también en el informe.

La sindicatura nos advierte de unas ciertas irregularidades, bastantes irregularidades, en el funcionamiento. Y ello nos lleva a determinar, a concluir, que la gestión ni es transparente ni es rigurosa; ni la gestión ni la contratación.

Yo no voy a enumerar todas las irregularidades existentes porque ya vienen descritas en el informe y, además, usted, señor *síndic*, ya las ha expuesto detalladamente, pero sí que voy a exponer las que nos han parecido más llamativas.

En primer lugar, el inmovilizado, al cual también usted ha hecho referencia. Es curioso que, desde 2008, se han traspasado el derecho de uso de catorce inmuebles al Consorcio de Servicios Sociales. Y de esos catorce inmuebles, simplemente uno, Can Puig, uno solo queda registrado en la contabilidad de ese consorcio.

Y, claro, ante esto, nos tenemos que hacer la pregunta de: ¿A qué es debido que el resto de inmuebles no se incluyan dentro de la contabilidad del consorcio? ¿Es debido a que han pasado desapercibidos? ¿O es, quizás, porque se han omitido voluntariamente?

Porque, en cualquier caso, consideramos que esta acción roza la infracción, porque va en contra, como usted bien dice en su propio informe, en contra del Plan general de la contabilidad de la Generalitat.

Y es tan difícil de explicar esta infracción o esta irregularidad, que, ni siquiera en el escrito de alegaciones, el consorcio, el representante del consorcio, ni siquiera hace mención a este pequeño detalle.

Por otra parte, está el tema de la contratación. Usted también ya lo ha explicado, se explica muy detalladamente en su informe. Y tenemos que tener en cuenta que, en el año 2014, quien gobernaba el Ayuntamiento de Barcelona y quien gobernaba la Generalitat era Convergència i Unió.

La presidencia del consorcio corresponde a la *consellera* de Bienestar Social, que, por aquel entonces, era la señora Neus Munté. El gerente, Josep Pera, concejal de Convergencia y Unión en el Ayuntamiento de Badalona, pasó a formar parte de este consorcio.

El órgano de contratación, como dice el informe, es la gerencia, para los contratos menores, y es la presidencia, para el resto de contratos. Y en el ejercicio 2014 se adjudicaron treinta contratos y todos ellos fueron fiscalizados.

De estos treinta contratos, veinticuatro corresponden a contratos menores; doce de esos veinticuatro, es decir, la mitad de los contratos, tienen irregularidades: habían facturado, como usted también ha dispuesto, por un importe superior al autorizado. Y de esos doce, que ya contienen sus irregularidades, hay siete que superan el límite de los contratos menores. Es decir, que se tenía que haber realizado a través de un procedimiento con concurrencia, porque lo que en realidad hubo fue un fraccionamiento indebido de contratos. Esto, por la parte de los contratos que fueron adjudicados.

En cuanto a los contratos prorrogados, cuarenta y ocho contratos prorrogados; fiscalizados, veintidós contratos. De estos veintidós contratos, es alarmante el hecho

de que veinte contratos –el 90 por ciento de los contratos que han sido fiscalizados– fueron negociados sin publicidad por razón de exclusividad.

Como todos sabemos, es necesario –también usted lo ha expuesto– que, para la negociación, para hacer un contrato negociado sin publicidad, se determinen una serie..., se respeten dos requisitos establecidos.

Pues, bien, la sindicatura nos dice que no se justifican, que en la mayoría de los casos de estos contratos no se justifica esta razón de exclusividad: contratos negociados sin publicidad que no se justifica la razón de su exclusividad.

Eso sí, nos hacen unas alegaciones, el consorcio nos hace unas alegaciones en las que se pretende justificar esta falta de exclusividad mediante una directiva europea. Pues yo me he mirado esta directiva europea, y he visto que se hace una interpretación sesgada y bastante torticera, porque en ningún caso –en ningún caso– la directiva dice que haya que ofrecer a los estados miembros un amplio margen de maniobra para saltarse los requisitos establecidos para este tipo de contratos, que es lo que parece querer decir en su escrito de alegaciones.

Está clarísimo que se deben respetar estos requisitos, porque estas alegaciones ni siquiera han sido aceptadas –también lo ha dicho aquí el señor *síndic*–, no han sido ni siquiera aceptadas por la sindicatura.

Como conclusión..., dos conclusiones, hemos sacado de este informe.

Primera conclusión: bajo el mandato de Convergencia y Unión, presidencia de la señora Neus Munté, de este consorcio, y el resto de miembros del *consell de govern*, que también pertenecían a Convergència i Unió, resulta que la gestión de este organismo no fue ni un modelo de eficacia, ni de transparencia, ni de rigurosidad, máxime si tenemos en cuenta el déficit que también ha señalado el señor *síndic*, de 731.529 euros.

Segunda conclusión: este organismo atiende servicios sociales, son sectores vulnerables de la sociedad, y entendemos que, debido a este objetivo tan delicado que conlleva este consorcio, la gestión del mismo debería ser fiscalizada con mayor asiduidad.

Nada más, y muchas gracias.

El president

Muchas gracias, señora María Valle. Ahora tendrá la palabra..., per part de PSC i Units –ara sí que ho dic bé–, el senyor Rafael Bruguera.

Rafael Bruguera Batalla

Sí; gràcies, senyor president. Bon dia, síndic major i la resta de síndics, diputades i diputats. Com ha dit bé el senyor Amat, estem davant d'un informe de fiscalització parcial, limitat, eh?, no al conjunt de l'activitat del consorci, sinó a uns aspectes concrets, que tampoc repetiré perquè ja s'han explicat, referents a l'any 2014. I l'informe conclou amb dotze punts, dels quals jo en destacaria uns quants, i després li formularé tres preguntes, alguna d'elles en línia del que ja s'ha dit i alguna altra, no.

Primera qüestió respecte al lliurament, al retiment de comptes. És cert, vostè ho ha dit, que l'exercici del 2014, que és el de la fiscalització, doncs, es presenta amb retard, amb més de mig any de retard, vuit mesos, si no ho recordo malament, però passa una altra cosa que és que els exercicis anteriors, del 10, 11, 12 i 13, es remetien l'any 15, eh? Per tant, diguem-ne, estem davant d'un problema important.

Per tant, en aquest sentit, la pregunta, senyor síndic, seria si de la informació que vostès tenen es pot deduir o no que hi ha hagut una millora en aquest sentit. Perquè, malauradament, el tema del retiment de comptes no és..., de presentar-lo amb retard, incomplint els terminis i no, diguem-ne, des d'un punt de vista que es podria entendre fins i tot, sinó anys després, doncs, no és el primer cas, és bastant freqüent en els informes de la Sindicatura de Comptes, i, francament, creiem que potser valdria la pena fer un debat, fer una reflexió general respecte a aquest tema, que no és un tema, des del nostre punt de vista, menor.

Per tant, la pregunta en concret seria si s'ha millorat, en els exercicis següents, i, per tant, diguem-ne, estem en una fase de posar-se al dia per part del consorci o si es continuen presentant amb retard.

Respecte al procediment negociat, que també n'ha parlat la senyora Valle, sense publicitat per a l'adjudicació de contractes per a la gestió de serveis i la pròrroga d'aquests, si ens poguéssim ampliar una mica la informació i el criteri de la sindicatura, perquè, efectivament, és un tema controvertit en les alegacions que formula el consorci i, en concret, respecte de l'opinió i de la interpretació –deduïm que diferent– que fan de la directiva europea el consorci i la sindicatura.

I, en tercer lloc, com a tercera qüestió, pel que fa a temes de personal, concretament la percepció de complements, i em refereixo, en concret, a la tercera paga extraordinària, en concepte d'assistència i puntualitat.

Aquí també hi ha una clara discrepància entre el criteri del consorci, pel que fa al que diu a les alegacions, i el criteri de la sindicatura. I entenem, francament, que no és un tema menor, eh? Estem parlant de l'any 14, estem parlant d'un any encara amb crisi important, estem parlant del Consorci de Serveis Socials de Barcelona; per tant, el tema de les dues pagues extraordinàries o tres no és un tema menor i, per tant, sí que tindríem interès que ens poguéssim ampliar una mica la informació.

I, per la nostra part, res més.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyor Rafael Bruguera. Ara té la paraula la senyora Jéssica Albiach, per part del Grup Parlamentari de Catalunya en Comú Podem.

Jéssica Albiach Satorres

Gràcies, president. Primer de tot, agrair al síndic l'elaboració d'aquest informe del Consorci de Serveis Socials de Barcelona, de 2014, un moment en què el president de la Generalitat era el senyor Artur Mas i l'alcalde de l'Ajuntament de Barcelona era el senyor Xavier Trias.

En aquest informe veiem un conjunt d'irregularitats. Ja s'han comentat: van retre comptes més tard, molt més tard del que devien; la diferència del romanent de tresoreria aprovat i el calculat per la sindicatura era de més de 800 mil euros; no han comptabilitzat, com també s'ha dit, tretze dels catorze immobles que els van ser traspassats per les entitats consorciades... Però hi ha un punt que a nosaltres especialment ens ha grinyolat, que és, com sempre, l'ús patrimonialista que s'ha fet de les institucions. I això ho veiem en el tema de les contractacions de personal i de gestió de serveis i, per un altre costat, en la signatura de convenis on es donen les majors irregularitats i els casos d'opacitat, no?

En el cas de les contractacions, s'haurien d'haver fet en procediment de concurrència, cosa que no va succeir, i es van fer sense publicitat; i, pel que fa als convenis, es va formalitzar sota la forma de conveni un negoci jurídic amb una fundació privada, amb les característiques pròpies d'un contracte de gestió de serveis públics.

De tota manera, com que això és de 2014 –hi ha hagut canvi de govern, hi ha hagut canvi de gerent–, sí que voldríem acabar dient que, pel que ens arriba, el funcionament i els procediments que ara mateix estan donant al consorci han millorat molt des de llavors.

Gràcies.

El president

Gràcies, senyora Jéssica Albiach. Ara, per part del Subgrup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, té la paraula el senyor Santi Rodríguez.

Santi Rodríguez i Serra

Gràcies, president. Hem sentit ja la majoria..., s'han comentat la majoria de coses, posaré en relleu dos aspectes que crec que són interessants. Ja s'ha parlat del

tema de les contractacions, de l'abús de les pròrrogues, del sistema de contractació, etcètera, no?

Però hi han dos aspectes en què jo sí que em voldria centrar una miqueta més. Un, primer, és la discrepància en el romanent de tresoreria aportat pel consorci i el calculat per la Sindicatura de Comptes. Observo, dels detalls, que és fruit d'una discrepància de deutes pendents de cobrament, bàsicament, de, aproximadament, 800.000 euros, una mica més, d'operacions no pressupostàries. Hem trobat a faltar una mica l'argumentació o l'explicació perquè, si és que hi ha una diferència de criteri entre l'anàlisi que fa la sindicatura i els comptes que presenta el consorci o, exactament, a què pot ser, a què és deguda aquesta diferència en el romanent aportat i el romanent calculat per la sindicatura. I si poden... –ho desconec, eh?, ho apunto, eh?–, si poden haver tingut influència les discrepàncies també en les modificacions de crèdit que es fa per als serveis que es contracten a través de la Generalitat, que també aporten un excés de despesa de 660.000 euros. No sé si ha tingut alguna cosa a veure amb aquesta discrepància o no, ho apunto.

I l'altre element, també s'ha comentat, però jo crec que no és menor, i tampoc no és fàcil de..., segurament tampoc no és fàcil de resoldre, que és el que fa referència a les diferències de personal. Dintre el consorci conviu personal amb quatre convenis diferents, sotmesos a quatre convenis diferents: els procedents de l'ajuntament, els procedents de la mateixa Generalitat. Però, clar, vull posar en relleu la paradoxa, perquè el tema..., o sigui, el problema que s'apunta a l'informe de la sindicatura no és tant que hi hagi aquesta discrepància de convenis –que té la raó de ser per la procedència i, per tant, pels drets adquirits, evidentment, pels treballadors a l'incorporar-se en aquest consorci–, sinó pel fet que hi han uns treballadors, que són els que tenen procedència funcional per part de l'Ajuntament de Barcelona, als que se'ls aplica uns criteris que no són legals. O sigui, no és que se'ls apliquin uns criteris diferents de la resta de treballadors, no, se'ls apliquen uns criteris i se'ls paguen uns complements que no són legals.

I s'acaba donant..., no es diu a l'informe, però, al final la realitat, en l'exercici 2014, és que hi han dos tipus de treballadors funcionaris dintre del mateix consorci, segurament, alguns amb les mateixes funcions: els procedents de la Generalitat, amb una paga extra –perquè se'ls va retallar una paga extra en l'exercici del 2014–, i els treballadors funcionaris procedents de l'Ajuntament de Barcelona, amb tres pagues extres i, a més a més, complements que no tenen, no tenien argumentació legal, no?

Per tant, poso l'accent també en aquesta situació, perquè jo crec que, al final, amb aquesta comparació, eh?, en relació amb altres treballadors del mateix consorci –hi insisteixo, segurament, molts amb funcions semblants–, es produeix aquesta discriminació, que crec que és important i que val la pena posar en evidència.

El president

Gràcies, senyor Santi Rodríguez. Ara té la paraula Assumpció Laïlla, per part del Grup Parlamentari Republicà.

M. Assumpció Laïlla i Jou

Gràcies, president. Gràcies, síndic major, per la presentació d'aquest informe i compartir el seu plantejament perquè si a vegades ja els informes són extemporanis per la dilatada etapa de fiscalització, però, a més a més aquí, al Parlament, encara dilatem més el temps de presentació, doncs, es poden donar aquestes contradiccions que vostè apuntava, que crec que, com deien altres portaveus, valdria la pena també recollir i plantejar-nos-ho en aquesta comissió.

En aquest informe que avui..., que ara ens ocupa, dels serveis socials de Barcelona, un consorci creat el 2006, amb la transferència, com s'ha dit també, no?, de l'atenció social a les persones vulnerables de la ciutat de Barcelona per part de la Generalitat i de l'ajuntament, amb la creació d'aquest ens públic i, per tant, un ens

que se sotmet a tota la regulació i normativa específica de les entitats públiques. I el que es veu en aquest informe és que es trasllada, a nivell administratiu i comptable, una contradicció que es dona, encara a dia d'avui, en l'atenció a les persones vulnerables o amb necessitats especials, que és l'adequació del servei, precisament, a les necessitats de la persona, que fa que moltes vegades això no sent possible –i per mantenir la continuïtat en l'atenció a aquestes persones–, es produeix un procés d'adaptació que comporta també no?, a l'hora de..., que comporta un impacte financer en les comptabilitats d'aquestes entitats o ens que donen atenció a les persones.

I, en aquest sentit, crec que un dels aspectes que vostè apuntava i que també deia que era el gruix important d'aquest informe, que és el tema de la contractació pública, amb la llei, aprovada la legislatura passada, la 9/2017, de contractació pública, s'intenta, doncs, resoldre aquest tipus de contradiccions que es donen no només en l'àmbit social, sinó també en el món sanitari i en el sistema educatiu, no?, que és que, fins ara, que el Govern espanyol no traspasés la normativa europea a 2014, que precisament vol que es tingui aquesta pinzellada especial en aquelles contractacions que fan referència a l'atenció directa a les persones. Doncs com que el Govern espanyol no fa aquesta transposició quan li pertoca –recordem que és del 2014–, aquí a Catalunya vam fer, la legislatura passada, la Llei de contractació pública 9/2017, que precisament el que vol és matisar tot això, i que entenc que, amb el compliment d'aquesta nova normativa, molts d'aquests aspectes que vostès detecten en aquest informe –i que estic convençuda que hauran detectat en altres entitats que donen atenció directa a les persones–, doncs, aquestes necessitats que vostès apuntaven estaran solucionades.

Igual que també –i vostè ho apuntava en la seva intervenció–, precisament, pel tipus de contractació i d'atenció que es fa i per la problemàtica de mantenir aquesta continuïtat en l'atenció, i, a més a més, amb moltes entitats alienes al sector públic, a les quals es delega o es convenia una atenció especialitzada, doncs, precisament, aquesta dificultat o la necessitat que pot tenir la institució pública a l'hora d'establir aquests contractes, convenis, no són les mateixes que tenen aquestes entitats a l'altra banda. I això comporta, doncs, que, a vegades, hi hagi aquestes contradiccions entre contractes plurianuals o convenis prorrogats.

En qualsevol cas, crec que totes aquestes alegacions estaran resoltes i recollides amb l'aplicació d'aquesta normativa, i agrair-li una altra vegada la feina que han fet en aquest informe de fiscalització.

El president

Gràcies, senyora Assumpció Laïlla. Ara té la paraula Imma Gallardo, en representació del Grup Junts per Catalunya.

Imma Gallardo Barceló

Moltes gràcies, president. A la Mesa..., gràcies, síndic. De fet, parlar l'última té avantatges i té inconvenients, com estic veient; per tant, hi han coses en les que potser em repetiré.

En tot cas, el Grup de Junts per Catalunya valora favorablement aquest Informe de fiscalització 6/2017, perquè d'alguna manera ha de continuar aquest tràmit administratiu, i sí que instem el Consorci de Serveis Socials de Barcelona a seguir aquestes recomanacions que li fa la sindicatura, perquè entenem que són incidències però que ja hi haurà hagut la voluntat d'esmenar aquestes incidències. És a dir, potser sí que els treballadors han d'estar adherits al conveni de la Generalitat, però, en tot cas, és alguna cosa a resoldre..., o si els treballadors han de cobrar les tres pagues. D'alguna manera, el Consorci de Serveis Socials –i en això coincideixo amb la companya, amb la diputada Laïlla– atén diferents col·lectius en risc d'exclusió social: dependents, drogodependents, centres residencials d'acció educativa..., i això pot donar lloc a aquestes peculiaritats. No es pot mesurar pel mateix raser, i aquests

collectius, doncs,... implica això, no?, que hi hagi peculiaritats que potser no es poden valorar de la mateixa manera.

Per tant, nosaltres donem suport a aquest informe, i només aquesta darrera reflexió de que les pèrdues no es poden quantificar de la mateixa manera quan estem parlant de persones o atenció a persones en risc d'exclusió social.

Gràcies.

El president

Gràcies, senyora Imma Gallardo. Ara tindrà la paraula el senyor Jaume Amat i Reyero, precisament per donar resposta a les qüestions que s'han pogut plantejar.

El síndic major

Gràcies, president. Intentaré donar resposta al que pugui. D'entrada, un tema que volia dir abans, i aprofito a partir del tema aquest que vèiem de la diferència o de la manca de comptabilització de part important del que serien operacions patrimonials a l'entitat... És greu, però per desgràcia ens hi trobem més d'una vegada, amb aquelles entitats on la seva gestió comptable és més pressupostària que financera, és a dir, on gestionen a partir de la liquidació del pressupost i una vegada a l'any, d'alguna manera, activen el seu patrimoni en l'actiu. És a dir, però..., no s'hi fixen –i estic potser exagerant una mica– massa, en el seu balanç, en el seu actiu i el passiu, sinó que el que fan és analitzar el que és la gestió del patrimoni. No és excusa, no és cap excusa; és a dir, això, estan obligats comptablement a fer-ho, és a dir, però... Aleshores, en el mateix Informe del Compte general de la Generalitat, any rere any, diem que hi han algunes deficiències en la valoració de tot el que és l'actiu immobilitzat del balanç de tot el Govern, de l'Administració de la Generalitat. És a dir, una cosa que ara, a més, és difícil d'arreglar, perquè són valoracions antigues, però això, en una societat mercantil, per dir-ho així, difícilment es mantindria en el temps. És a dir, no és excusa però, una mica, apunta a quina pot ser la raó.

Respecte a si ha millorat el retiment del compte, a veure, sí que ha millorat, però també he de dir una cosa: es comencen a retre perquè hi entrem nosaltres. És a dir, de cop i volta, apareix la sindicatura allà i tots corren. És a dir..., diu: «Ostres!, no havíem retut els exercicis anteriors...», i perquè ve la sindicatura es posen al dia. Probablement és una de les funcions que tenim, és a dir, quan arribem a un lloc, obliguem a actualitzar temes que estaven allà. És a dir, ara van millor i, mira, ja va bé. Potser es pensen que hi tornarem i quan hi tornem, doncs, tornarà a passar el mateix. Però és cert, és a dir, es van actualitzar perquè hi vam venir nosaltres.

Respecte als procediments de contractacions, això ha sortit en més d'una ocasió. A veure, la nostra funció i la funció de qualsevol auditor no és tant analitzar la funció final d'aquell contracte o d'aquest conveni, sinó que l'auditor va allà i veu, a partir d'un procediment determinat, si allò està prou motivat. I fins i tot l'auditor pot deduir que aquella motivació és certa, però diu: «On és? No la veiem.» És a dir, el que manca és que hi han molts processos on hi han adjudicacions directes, per dir-ho així, i en l'expedient no es veu cap mena de motivació per la qual s'ha arribat a allò; que probablement en el cap de l'organització hi és, és a dir..., però no està escrit allà. Aleshores, qualsevol Administració pública ha d'exigir, per raons de transparència, per raons de..., que cada expedient estigui complet.

Aleshores, moltes vegades la nostra queixa..., a vegades també és perquè arran de..., hi ha hagut un procés en què no només no està justificada la proposta d'adjudicació, sinó que a més, probablement, doncs s'han utilitzat altres criteris –com per exemple al mateix informe que està sobre la taula– que els que haurien de ser. Però moltes vegades el que diu l'auditor és que no veu re, és a dir, que allà no hi ha re. Aleshores li està dient a l'entitat: «No critiquem el final d'aquella adjudicació, sinó que aleshores el que heu de fer, com a administració, és justificar-ho.» És a dir que moltes vegades el tema és la manca de motivació.

El tema del romanent de tresoreria és un tema eminentment tècnic, és a dir... Aleshores, des del nostre punt de vista, és un problema comptable, on nosaltres seguim el criteri del que marca la comptabilitat. I normalment els problemes de romanent de tresoreria venen –i en aquest cas és la part important– en la gestió de la vessant extrapressupostària i la vessant pressupostària. I la diferència entre una i l'altra és la que fa que el càlcul sigui diferent. Això és un problema..., aquest sí que es pot..., s'arregla, és a dir, es notifica i probablement no..., o ho han arreglat i aleshores ja aquí no hi ha més problema.

Què més hi ha? Els temes de personal. Ja ho he avançat una mica abans: el problema que tenen tots els consorcis, un dels problemes més greus que tenen tots aquests consorcis i que a més ara encara és més complex, a partir de la modificació de l'LRSA, que és la que va reordenar tot el concepte de consorci en l'Administració pública, és aquesta..., el que estan combinant en una mateixa entitat, com he dit abans, personal que ve d'origens diferents. I el personal té els drets que té, adquirits, i com a tal els pot defensar. Això nosaltres no ho critiquem tant, és a dir..., perquè a més la norma els hi permet i a més, en aquest sentit, el dret de la persona està per sobre, diguéssim, del que serien altres drets, no?

En tot cas, aquí el que diem és que els criteris que s'han seguit són els que posem en dubte. És a dir que, tot i que això està permès, el dubte és quin és el justificant legal que fa que aquella gent que probablement té dret a tenir una relació laboral diferent dels altres..., que es justifiqui. Aleshores aquí el dubte no és tant el fet de que existeixin diferents col·lectius amb diferents normatives, sinó que en el cas dels que venien de l'ajuntament és el que posem en dubte, com el manteniment d'aquest tipus de complements i retribucions, és a dir, en l'origen, amb l'anàlisi del conveni que es fa.

Amb això ens hi trobem més d'una vegada, i, ho torno a dir, és una de les complicacions que donen els convenis on hi han col·lectius diferents i aleshores cada u manté les seves relacions d'origen i pot arribar a passar que, pel mateix lloc, hi hagin dos persones que estiguin cobrant diferent, i que a més sigui legal, és a dir..., perquè cada una hereta els drets que hereta depenent de l'administració d'on ve.

I, bé, em sembla que ja he contestat la majoria dels temes i els comentaris que han sortit.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, senyor síndic major.

Procediment relatiu a l'Informe de fiscalització 8/2017, sobre l'Institut Català del Sòl, corresponent als exercicis del 2010 al 2013

256-00033/11

A continuació procedirem a l'Informe de fiscalització 8/2017, sobre l'Institut Català del Sòl, i també serà el senyor síndic major, Jaume Amat, l'encarregat de presentar-nos-el. Té la paraula, quan vulgui.

El síndic major

Gràcies, president. Segueixo jo; en aquest cas he de dir que el ponent és el síndic Miquel Salazar, que m'ha notificat a primera hora d'avui que, per un problema personal greu, no podia assistir a la comissió, i aleshores seré jo qui presentaré aquest informe.

L'Institut Català del Sòl..., es va aprovar a la Sindicatura de Comptes, en el seu ple del passat 9 de maig del 2017. En aquest cas l'anàlisi que es fa d'aquesta entitat és dels exercicis 10 a 13, és a dir, tres exercicis analitzats, i en aquest cas sí que és una fiscalització de regularitat, és a dir, s'analitzen tots els seus comptes des de la

vessant financera i de la vessant de compliment normatiu. Per això en aquest cas sí que la sindicatura dona una opinió dels comptes retuts, a diferència de l'anterior, que era una fiscalització limitada i per això no hi havia opinió dels comptes, perquè no els havíem fiscalitzats tots; en aquest cas sí que estan fiscalitzats.

Aquest és un informe que agafa tres exercicis, un informe complex. L'Institut Català del Sòl és una entitat gran; aleshores s'agafen tres exercicis, perquè està dins de l'àmbit del famós article –ho dic perquè avui l'han dit més d'una vegada aquí– 71 de la Llei de finances de Catalunya, que a més ara ja s'ha modificat, que ens obligava a fer la fiscalització de tots els exercicis de les entitats que tenien una grandària determinada. Aquest és fruit d'aquest requeriment que hem anat seguint fins ara.

En la primera part de l'informe, com es fa sempre, es fa una presentació del que és l'entitat. L'Incasòl té com a objectiu la promoció del sòl urbanitzat, el foment de l'habitatge i la gestió dels equipaments públics, amb una sèrie de finalitats que no dic, perquè a més són conegudes i a més estan molt definides i marcades en el mateix informe.

Els ingressos –i per això deia la grandària de l'informe–..., la Llei de pressupostos determinava el 2010 un pressupost d'ingressos de 521 milions d'euros, que va anar baixant el 12 i el 13. Aquesta baixa, que a més surt en l'informe, perquè probablement és un dels problemes dels desequilibris que té aquesta entitat, ve donada perquè els ingressos venien de la venda de sòl. Ens agafem a la meitat del període de més crisi econòmica, aleshores van baixar preus i va baixar..., el mercat es va reduir i congelar. Aleshores aquesta és la raó per la que el pressupost cau bastant. I al caure el pressupost d'ingressos també li és més difícil, a l'Incasòl, complir la segona part, que és tota la seva política de poder oferir en el mercat habitatges de caire social, atesa aquesta davallada important d'ingressos, que és el que a la primera part de l'informe s'explica i es determina.

Com he dit abans, perquè és un informe de regularitat, en la conclusió principal de l'informe és on es determina l'opinió de la sindicatura, on el que marquem és que, excepte pels possibles efectes de les limitacions descrites a la primera observació i per quatre observacions respecte als comptes, tot i així els comptes expressen, en els seus aspectes significatius, la imatge fidel del patrimoni i la situació financera de l'Incasòl l'últim any fiscalitzat, que és el desembre del 2013.

La limitació és un tema que també està recollit en l'informe, que és respecte a l'activació d'uns espais naturals determinats, que aleshores estava pendent de resoldre, i aquesta és la limitació que fèiem respecte a que no podíem valorar aquests espais i fèiem que no..., limitàvem en part l'opinió.

I les observacions que també limiten l'opinió, d'alguna manera, són tot el tema d'alguns aspectes relacionats amb els saldos deutors pendents d'aprovisionar i amb saldos pendents de cobrament per subvencions que s'haurien de regularitzar.

Si anem a la resta de les observacions, com he dit abans, l'informe el que marca és que el resultat pressupostari és negatiu en el 12 i el 13. Això és un risc, un risc important per a aquesta entitat, un risc, diguéssim, conegut i a més motivat per allò que he dit abans de la davallada del mercat, però no deixa de ser risc, atès que ja durant dos anys concrets hi ha hagut una baixada important i el dèficit de l'entitat és important.

Hem trobat..., s'ha analitzat en l'informe la venda de diferents expedients, i el 2013 manquen requeriments de publicitat respecte a com la norma els determina.

En el tema de les contractacions, que és un dels temes sensibles i que van sortint contínuament, hem trobat defectes a esmenar tant en la constitució de la mesa, com en la redacció de determinats plecs, com en el que serien els sistemes d'adjudicació a partir de fórmules on hi han algunes mancances, no només en la fórmula, sinó amb la manera d'explicar-ho i amb la manera d'explicar-ho en el plec i la manera de fer pública, després, la motivació de l'adjudicació.

De fet..., aquest és un resum ràpid, perquè estem parlant d'altres exercicis d'una entitat important, però crec que m'he centrat en el que serien les observacions més importants d'aquesta entitat, i ara resto a la seva disposició per intentar donar resposta als dubtes o problemes que pugueu tenir.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, senyor Jaume Amat. I ara, per al posicionament dels grups parlamentaris i en representació del Grup Parlamentari de Ciutadans, té la paraula Sergio Sanz.

Sergio Sanz Jiménez

Gracias, presidente. Gràcies, síndic Amat. Després d'haver vist l'informe, considerem que és un informe molt ben detallat, és un informe que ens serveix per conèixer quina és la situació de l'Incasòl, en els seus aspectes de comptabilitat, de legalitat i de procediments de contractació.

Volia fer una reflexió sobre l'Incasòl. És una entitat pública que es crea l'any 80, tal com engega l'Administració autonòmica a Catalunya, amb aquests objectius que he comentat de promoció de sòl, foment de l'habitatge i gestió d'equipaments.

Entre les funcions té la funció de promoció de l'habitatge públic i porta des de l'any 80 i penses: «Quin fracàs si després de trenta-vuit anys només tenim un 2 per cent d'habitatge públic del total.» Clar, quan penses això, dius: «Bé, anem a mirar l'informe, a veure què trobem», no? I començaríem amb aquesta revisió dels comptes anuals.

Una de les coses que crida l'atenció, vostè ho ha comentat ara fa un moment, és aquesta davallada pressupostària que hi ha hagut als diversos exercicis. Però també crida l'atenció que la davallada de despesa o la reducció de la despesa respecte a la previsió inicial fa que els primers exercicis, tot i la davallada d'ingressos, l'entitat tingui superàvit, no? És a dir, no es compleix la previsió d'ingressos, però la despesa tampoc no s'acaba de fer, en una època en la que hi havia també molts problemes en relació a habitatges, desnonaments..., i tenia, bé, doncs, excedents. Aquest excedent s'hauria d'haver destinat a habitatge públic, però potser es va destinar..., doncs, no..., no es va fer una bona gestió i no s'ha fet, no?

Ens trobem, l'any 2010, que s'aplica –es comenta també a l'informe– al personal..., bé, el 2012 hi ha un ERO, un expedient de regulació d'ocupació, i el 2010 hi ha el Decret 3/2010, en què es diu que hi ha una retallada salarial del 5 per cent. Una de les preguntes que li volia fer és si aquesta retallada..., perquè el Decret 3/2010 diu que el 5 per cent és a l'escala més bàsica dels treballadors, però els alts càrrecs havien de tenir unes reduccions salarials del 15 per cent. M'agradaria saber si aquestes reduccions del 15 per cent es van aplicar també als alts càrrecs, o als alts càrrecs els van aplicar, de forma indeguda, la mateixa retallada salarial que als treballadors de l'escala més bàsica? Perquè ens hem trobat que en altres institucions se'ls ha aplicat el mateix i llavors estaríem veient la perpetuació d'una situació d'injustícia.

Crida l'atenció –també ho he comentat, eh?– que faltava cobrar una subvenció de la Generalitat que era de 46,2 milions d'euros. A mi em crida l'atenció que en el moment que això passa és –i s'accepta sense massa rebombori– quan l'actual..., el Damià Calvet, l'actual conseller de Territori, entra com a director de l'Incasòl. Sembla que, bé, acceptar determinades coses sense fer soroll acaba tenint premi al cap dels anys, no?

Respecte a qüestions de legalitat, les operacions de venda que no compleixen requeriments, segons la Llei d'urbanisme..., això també és preocupant. Sobretot perquè, clar, no podem oblidar que determinades persones que han estat investigades, doncs, pel cas Pretòria i per fer operacions immobiliàries que han sigut molt avantatjoses per alguns amiguets, no? –aquest capitalisme d'amiguets–, i per determinats comissionistes, com el Prenafeta, l'Alavedra..., doncs estan vinculades a

aquestes operacions de venda de terrenys, de requalificacions, que no són ni transparents ni compleixen la legalitat.

Després també crida l'atenció que no s'ha creat, no?, la comissió de control del destí de les fiances, que està contemplada a la llei del 1996. És preocupant, eh? Perquè, com deïem, doncs, aquí a Catalunya, a la nostra comunitat, hem tingut molta corrupció vinculada a totes aquestes qüestions, i veiem una sèrie d'irregularitats que segurament estan completament relacionades amb aquesta corrupció i amb aquest saqueig que hi ha hagut per part d'uns determinats partits que han canviat de nom unes quantes vegades.

Respecte a la contractació –per no allargar-me massa més–, hi ha un expedient, el nou, que el mateix informe diu que hi ha una sèrie d'irregularitats que podrien ser perseguibles administrativament i judicialment. M'agradaria saber –no sé si s'ha fet aquesta denúncia administrativa o judicial– a qui li correspondria fer-la i, bé, en quina situació està.

Després, doncs, hi ha els criteris poc..., mal detallats els plecs, mal ponderats, valoracions mal elaborades.

Després, quan es mira quines empreses han estat adjudicatàries d'aquestes contractacions, doncs, ens trobem amb Teyco, no?, del 3 per cent i..., bé, de la família Sumarroca, vinculada a Convergència, que ara continua amb un altre nom. Una sèrie d'irregularitats que, com deïa, ens preocupen i que agraiem aquest informe perquè contribueix a..., han fet una feina que ens facilita molt aquesta fiscalització política, la part política de reflexió de quines coses s'han de canviar perquè no continuïn passant aquestes coses, que són molt tristes, perquè aquesta entitat hauria d'estar dedicada a la promoció d'habitatge públic, i veiem que alguns l'han fet servir en benefici particular i no en benefici de l'interès general.

Ho deixo aquí per no allargar-me més.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, senyor Sergio Sanz. Ara té la paraula el senyor Rafel Bruguera, en representació del Grup Parlamentari PSC-Units.

Rafel Bruguera Batalla

Sí; gràcies, senyor president. Efectivament, estem davant un informe de fiscalització d'un organisme que, malauradament, ha estat portada de titulars de diari i d'informacions preocupants.

De tota manera, em vull circumscriure, ens volem circumscriure a l'objecte de l'informe, perquè, òbviament, la valoració política que se'n pugui desprendre de l'informe i també d'altres informacions que han sortit, doncs, correspon a l'àmbit dels grups parlamentaris i, per tant, és obvi que el síndic no hi entraria en el cas que li féssim preguntes en aquest sentit.

Dir també que és un informe, com ha dit el mateix síndic major, molt extens, molt ben fet, molt ben realitzat. I, amb tota franquesa i sinceritat, fins al punt que per a un que ve més de..., no ve tant de la ciència, sinó ve més de les lletres, en alguns casos, m'ha costat, i encara no sé si he aconseguit interpretar en la seva extensió el contingut d'algunes de les observacions i opinions.

Però, en tot cas, és un informe que, com també vostè ha dit, té observacions, concretament trenta-dues observacions i opinions, algunes de les quals s'han eliminat o modificat després del tràmit d'al·legacions, i acaba amb un conjunt de divuit recomanacions que nosaltres fem nostres.

Tres coses molt concretes. Una, vostè l'ha dit a l'inici de la seva intervenció i, si és possible, si no el poso en cap compromís, si ens poguéis dir la seva opinió. En el sentit que estem davant de la fiscalització d'un organisme que, com vostè ha dit, a partir de la normativa de l'any passat, si no recordo malament, doncs és d'obligat..., l'han de fer obligatòriament. El que passa és que estem davant d'un organisme molt

gran, molt ampli, i jo no sé fins a quin punt l'obligatorietat de fer aquest tipus d'informe d'aquests tipus d'organismes, necessàriament cada any, pot impedir o no la realització d'altres tipus d'informes de fiscalització per part de la sindicatura a altres tipus d'organismes i entitats, sobre els quals potser la sindicatura no hi té tan posat el focus, però que ens sembla que podria ser interessant també de disposar.

La segona qüestió, també s'ha comentat, sobre el control de l'aplicació de la reducció salarial. Si ens ho poguéssim ampliar una mica més.

I tercera i última. No estem..., no deixem d'estar davant d'una paradoxa amb aquest informe, no? Perquè estem parlant d'un organisme, del qual es fiscalitza de l'any 2010 al 2013, per tant, estem en període..., en un període de recessió econòmica molt important, però a la vegada també de problemes derivats de la no accessibilitat a l'habitatge públic, etcètera. I, per tant, es dona la gran paradoxa –ho faig com a reflexió– de que un organisme que durant aquests anys hauria de fer més activitat que mai, perquè hi ha més necessitats que mai per a l'accés a l'habitatge, doncs resulta que, seguint els mecanismes de la resta d'administracions públiques, passa moments de recessió, de disminució d'ingressos, de baixades pressupostàries, de disminucions pressupostàries, i, per tant, bé, no sé si, francament, l'Institut Català del Sòl durant els anys de crisi profunda i de dificultats per a l'accés a l'habitatge de molts col·lectius, doncs ha fet la seva funció. No li faig la pregunta perquè també comprenc que no li correspon a vostè la resposta.

En tot cas, sí dir que no deixa de ser curiós que aquests anys fiscalitzats corresponguin, pel que fa al màxim responsable de l'Institut Català del Sòl, a la persona que avui ocupa la conselleria de Territori.

Gràcies.

El president

Gràcies, senyor Bruguera. Ara té la paraula Jéssica Albiach, per part del Grup Catalunya en Comú Podem.

Jéssica Albiach Satorres

Gràcies, president. En primer lloc, agrair la feina de la sindicatura en l'elaboració de l'informe. Aquesta és una visió que és central per avaluar l'organisme i per això agraiem el detall del contingut i les recomanacions fetes, i insistim en la necessitat de fer un seguiment de la seua incorporació.

Especialment en l'àmbit dels processos de contractació, on trobem realment preocupants algunes de les seves observacions, com la relativa als procediments oberts adjudicats d'acord amb les instruccions internes de contractació. I cito textualment: «La irregularitat descrita podria donar lloc a fets perseguibles administrativament i judicialment.» Això sí, matisa que aquesta afirmació es fa amb totes les reserves i posant de manifest que només es fa respecte a la possibilitat d'existència d'indicis. Més enllà de les precaucions que planteja la sindicatura a l'hora d'afirmar indicis d'irregularitats, crec que qualsevol govern –i ho volíem plantejar– hauria, d'ofici, d'assumir la necessitat de fiscalitzar les irregularitats assenyalades a l'informe.

Dit això, creiem que la valoració de l'Incasòl, de la seva solvència i la seva finalitat social és extracomptable i extracontractual, perquè no entenem que es pugui valorar positivament o negativament l'Incasòl segons aquest informe.

Posarem dos exemples que considerem descriptius del paper de l'Incasòl com a actor necessari en l'especulació amb el sòl i l'habitatge.

El primer és amb referència al paper de l'Incasòl en la permuta entre els terrenys de la platja Llarga de Vilanova i la Geltrú i el barri de l'Eixample Nord. Una operació entre l'Incasòl i una immobiliària, com tantes altres, valorada inicialment en 71 milions d'euros i, posteriorment, per acord entre les parts, en 58,93 milions. Sobre aquest exemple voldríem fer una sèrie de consideracions: Vilanova i la Geltrú ha perdut 1.200 habitants d'ençà del 2011 i es preveu que la tendència a la baixa s'ampliï. El projecte urbanístic de l'Eixample Nord es va fer amb una projecció de

població de 100.000 habitants i, en l'actualitat, n'hi ha només 66.000. I la segona consideració, el disseny d'un barri com l'Eixample Nord, enmig d'una ciutat amb pisos buits i desocupats i amb una perspectiva demogràfica inflada. És a dir, que és un barri purament per especular, com tants altres, com el Pla de Caufec, les Guardioles i la Rierada de Molins de Rei, per exemple.

I ací és on volem arribar, en el paper que té l'Administració pública en l'especulació urbanística i d'habitatge; en la incapacitat d'haver generat, a pesar de les milionàries quantitats de l'entitat durant aquestos anys, un parc públic de qualitat. I no només no ha servit l'Incasòl per blindar el dret a l'habitatge, sinó que ha sigut un motor de promocions immobiliàries, fruit d'una política de bombolla, en connivència amb actors públics i privats. I aquesta és la Catalunya de la bombolla, aquesta és la que ha corromput les institucions i aquesta és la que hem de deixar enrere.

I el segon exemple que volia comentar és la notícia relacionada amb qui va ser president del consorci, president de l'Incasòl i que, ja s'ha comentat, avui és conseller de Territori, el senyor Damià Calvet. Titulava el *Diario.es*: «Un alto cargo de la Generalitat salió beneficiado del carpetazo a la investigación sobre Albiol.» I continuava: «Damià Calvet autorizó una operación urbanística que solo sirvió para que el Joventut pudiera vender unos terrenos a Mercadona, según el fiscal.»

Estem davant d'un cas, novament, que apunta en la direcció coneguda: la relació entre requalificacions urbanístiques i interessos econòmics.

En resum, i agraint la feina de la sindicatura, entenem que l'Informe de l'impacte econòmic, social i ambiental de l'Incasòl, o sigui, tota la informació que es vol donar no cap en un sol informe, malgrat el seu rigor que, ja ho apuntem, és una informació exhaustiva i molt completa. Cal que aquestes recomanacions comptables i contractuals s'incorporen en una discussió més àmplia a Catalunya en l'elaboració d'un pla per al dret a l'habitatge que canvie el paper de l'Incasòl en els projectes urbanístics i la seua relació amb els agents públics i privats; un nou pla d'ordenació del territori que aposte per la creació d'un parc públic d'habitatge per a la protecció dels entorns, els parcs naturals, i no per a la seua urbanització i per un pla de transparència en les adjudicacions urbanístiques que eviten les pitjors pràctiques del passat.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, senyora diputada Jéssica Albiach. Ara té la paraula, per part del Subgrup Parlamentari Partit Popular... (*Veus de fons.*) Ah, s'ha absentat. Doncs passem, per tant, al senyor Josep Maria Jové, del Grup Parlamentari Republicà.

Josep M. Jové i Lladó

Moltes gràcies, president. Síndic major, moltes gràcies, síndic, per la seva exposició i pel resum que ha fet de l'informe, i esperem que les raons que han portat el síndic Salazar a..., que han impedit al síndic Salazar poder-hi assistir no siguin res greu. Ja li avanço, doncs, que, a banda d'alguna reflexió en nom del meu grup, li formularé alguna pregunta, que espero que em pugui contestar, per aclarir-me alguns dels extrems de les seves observacions. D'entrada, ja em perdonaran els meus companys i companyes diputats, i vostè, senyor síndic, si aquestes preguntes són redundants i alguns comentaris reiteratius en d'altres informes que s'han fet o altres sessions. Saben que soc nou en aquesta comissió i jugo amb un cert desavantatge, eh? Però intentaré no ser gaire reiteratiu amb aquells comentaris.

Per començar, entenc que les afirmacions i opinions contingudes en el seu informe, malgrat els malgrats que expressa, els comptes analitzats entren dins de la normalitat, s'ajusten a la normativa i expressen una imatge fidel de l'Incasòl en el període analitzat. Vostè ho ha recordat: és un període que comprèn uns anys realment complicats per l'economia del país i, per força, havien d'impactar de manera directa en l'activitat d'una entitat que es dedica al que es dedica.

L'informe del síndic ho constata: l'Incasòl redueix el seu pressupost des de l'any 2009 a un 63 per cent fins al 2013, passant dels 700..., gairebé 740 milions d'euros, el 2009, als poc més de 270, el 2013.

En aquest període, doncs, l'Incasòl veu com la crisi estructural, immobiliària i financera afectava substancialment –vostè també ho ha recordat– el seu ingrés principal: la venda de sòl amb què finançava, entre d'altres –i això s'ha recordat aquí–, l'activitat de promoció pública d'habitatge protegit de la Generalitat.

De fet, els resultats pressupostaris del 2012 i 2013 són negatius i la situació d'Incasòl, al nostre entendre, il·lustra de manera molt clara el poc marge de maniobra de què disposa la Generalitat, en general, pel que fa a la distribució dels seus recursos; uns recursos d'una lectura procíclica, que aquests pocs recursos que pot gestionar directament la Generalitat han estat un escull per superar els anys més durs d'aquesta crisi econòmica. I entenem, pel que s'ha dit i pel que recull l'informe, que l'Incasòl n'és un exemple més.

Ho recordava abans aquí, algú ha parlat d'una paradoxa: si els anys de bonança l'Incasòl hagués pogut dedicar o podia dedicar més diners, per exemple, a finançar l'habitatge protegit, aquests recursos desapareixen amb la crisi, i, per tant, en uns moments on som més necessaris no hi han aquests recursos per finançar aquest habitatge protegit, tal com hauria estat necessari.

A tot això, ens agradaria recordar que la història de l'Incasòl no deixa de ser avui, encara ho entenem, una mica un llast per l'entitat. L'Incasòl, també s'ha dit, és un dels primers ens instrumentals que crea la Generalitat. En el seu moment, es crea amb un balanç i amb una liquiditat molt potents; però ben aviat algunes de les activitats o de les finalitats que li eren pròpies són superades i s'inicien amb unes actuacions que poc tenen a veure amb el seu objecte fundacional. I això ha comportat que encara avui el balanç de l'Incasòl tingui molts actius no urbanístics. És a dir, aquells que no són aptes ni per desenvolupaments urbanístics racionals, ni d'habitatge, ni de sòl per activitats econòmiques i que, per tant, són improductius. I segurament aquest és un dels aspectes que en els propers anys hauríem d'analitzar en els futurs informes, perquè segurament seguirà havent-hi aquesta situació.

El síndic ha exposat sis observacions, diguem-ne així –no sé si és la paraula correcta–, sis observacions principals i al voltant d'una trentena més que podrien ser considerades no sé si de segon ordre.

De les sis primeres, l'Incasòl només ha presentat alegacions en dues i una de les quals ha fet que desaparegués de l'informe final. Per tant, entenem que la resta d'observacions seran incorporades o seran incloses en exercicis futurs per part de l'empresa. Esperem-m'ho, ho veurem.

De la resta d'observacions, la seva gran majoria, pel que diu l'Incasòl, estan o en vies de millora o ja s'han incorporat en la gestió ordinària de l'entitat. I em vull referir, especialment, a totes aquelles que fan referència a les relacionades amb els temes de contractació i transparència, perquè entenc, o m'agradaria entendre-ho, que els defectes detectats no són d'una rellevància majúscula.

S'apunten diverses males pràctiques en la concessió d'adjudicacions i també a l'hora de complir els requeriments de publicitat establerta en diverses operacions de venda, però sembla –tal com recullen les alegacions de la mateixa empresa, de la mateixa entitat– que fa temps que s'ha iniciat un procés de millora en la gestió interna; per tant, la millora en la gestió interna implicarà més transparència i, per tant, menys discrecionalitat si aquesta s'ha produït en algun moment.

Entenem que l'Incasòl ha estat en algun moment, com altres entitats del sector públic, per tant, no només l'Incasòl, tributari d'aquella voluntat de crear entitats que volien fugir en el seu moment del dret administratiu bàsicament per procediments i per contractació. Ha anat variant la legislació i, per tant, aquest marge que podien tenir algunes entitats del sector públic han anat desapareixent, i avui les diferències

són molt poques en matèria de contractació, però sí que ho eren en els anys objecte d'aquest informe, i es comenta en el mateix informe.

Per nosaltres, això és important, ho repeteixo, perquè entenc que el síndic considera en el seu informe que aquests desajustos no són sinònims, ni d'intents d'escapar als mecanismes de control de la Generalitat, ni d'allunyar-se dels bons criteris de la bona administració.

I aquí em vull referir..., i fer-li una segona o tercera pregunta directa al síndic i..., com que no és el to de l'informe, no sé si me la podrà respondre, però jo crec que la hi he de fer –la hi ha fet algun altre company que m'ha precedit–, em refereixo al ja comentat expedient número 9, el de l'observació 20, perquè llegint el text del síndic i llegint les alegacions de l'empresa –que aquestes sí que són bastant detallades–, entenc, diguem-ho així, les dues postures o puc arribar a entendre les dues postures.

Però, arribats en aquest punt, l'afirmació que fa el síndic en el seu informe, que la irregularitat descrita podria donar lloc a fets perseguibles administrativament i judicialment... A veure, si hi ha una irregularitat perseguible, qui l'ha de perseguir? Perquè l'afirmació és de calat, entenc, per molt que es matisi després posteriorment. I l'explicació de l'empresa sembla justificada o molt justificada; però, malgrat aquesta justificació o aquesta alegació, el síndic manté l'observació en el seu informe final; aleshores, qui ha d'actuar? Aquesta és la meva pregunta. Escolta, si s'ha fet, si s'ha actuat, si ho ha fet la sindicatura i, si s'ha fet, amb quin resultat, perquè entenem que aquest és un..., ja no és un atac a l'expedient que ens agradaria una miqueta més d'aprofundiment en el tema.

Per acabar, igual que amb les observacions, que no han estat objecte d'alegacions per part de l'Incasòl, les recomanacions fetes pel síndic les entenem del tot encertades i acurades, i donem per fet que, si ningú ens diu el contrari, seran aplicades i que ho veureu en informes futurs. Hem vist que en aquest informe es recullen ja que gran part de les recomanacions d'informes anteriors han estat incloses o han estat aplicades per la mateixa empresa, però algunes encara no i són antigues, i no sé si mai s'acabaran aplicant.

No ho sé, m'atreviria a suggerir, doncs, que algun dia en futurs informes saber, o que es fes la valoració per part del síndic, fins a quin punt aquestes recomanacions no aplicades afecten de manera important o no aquesta imatge fidel de l'empresa o, si més no, si poden afectar a la millora de la gestió i la transparència d'una entitat com l'Incasòl.

Res més, per part nostra.

Gràcies.

El president

Gràcies, senyor Josep Maria Jové. Ara té la paraula el senyor Narcís Clara, en representació de Junts per Catalunya.

Narcís Clara Lloret

Gràcies, president. Síndic major i altres membres de la Sindicatura de Comptes, senyores i senyors diputats, molt bon dia. Moltes gràcies, senyor síndic, per la seva exposició i els informes detallats i entenedors que ens proporciona. Bé, aquí ja s'ha parlat de moltes qüestions, perquè naturalment tinc l'últim torn, i no insistiré en les conseqüències del *gap*, diguéssim, del forat que hi ha entre 2010-2013 i 2017-2018, perquè ja s'ha dit. Per tant, em concentraré en l'informe, tot i que intentaré complementar el que ja s'ha dit, especialment en la darrera intervenció, que ha fet èmfasi en moltes de les coses que el nostre grup també volia explicar.

Pel que fa a l'informe, quan una organització té un pressupost de 270 milions, i parlo del 2013, perquè anteriorment, com ja s'ha dit, doncs, era més elevat, i té una grandària tan significativa, per fer-ne una valoració global no crec que s'hagi d'anar al detall, si el que volem és fer una valoració global.

I aquí sí que repetiré el que ja s'ha escrit a l'informe, que és que els comptes anuals expressen en tots els aspectes significatius la imatge fidel del patrimoni de la situació financera de l'Incasòl a 31 de desembre de 2013, i també els resultats dels fluxos d'efectiu i de la liquidació pressupostària corresponent a l'exercici anual finalitzat en aquella data. Bé. Naturalment, la sindicatura fa altres observacions i recomanacions i qüestions a replantejar i procediments que es podrien millorar.

Entre aquests, com que s'ha citat dues o tres vegades, hi ha en els expedients adjudicats pel procediment obert, al punt número 8, aquest que ja s'ha dit sobre fets perseguibles administrativament i judicialment sobre l'empresa Teyco, que va fer la restauració del castell de Montsoriu, fase 4, a Arbúcies. Des de l'Incasòl, se m'ha ofert una explicació, que jo crec que és molt raonable, que justifica el que aquí es diu «un «canvi de puntuació d'un 0,50 a l'alça en la valoració tècnica corresponent a la relació de maquinària, mitjans auxiliars i personal previst en l'obra».

Desconec si l'Incasòl n'ha parlat, o potser sí, amb la sindicatura, però sembla ser que hi va haver un creuament de taules Excel, eh?, del sistema de fulls de càlcul. Això potser, d'entrada, pot semblar un pèl estrany –ja ho entenc–, però qualsevol que hagi treballat amb fulls de càlcul, en particular els Excel, sap que és possible; tot i que en un determinat moment, en un cas, és improbable, però amb una repetició al llarg del temps, que és el que es deu fer en aquest cas a l'Incasòl, és molt probable que passi en algun moment. I, per tant, si aquesta va ser l'explicació que en va donar l'Incasòl a la sindicatura, doncs, també voldria preguntar si és que és així. Bé, d'acord. Aquest fet del 0,50, d'aquests 0,50 punts, feia que es modifiqués l'empresa adjudicatària.

També afegiré que des de l'Incasòl se m'ha fet saber, doncs, que moltes de les qüestions que aquí hi ha a l'informe, que lògicament fa referència al 2010-2013, ja han estat esmenades, no diré totes, però la gran majoria.

I, aleshores, la sindicatura passa a fer, a més a més, altres tipus de recomanacions, que no fan ben bé referència a l'informe, i entre aquestes voldria destacar les que fan referència a les millores en els mètodes d'anàlisi avançada de dades, que proposen des de la sindicatura. Es diu, primer: «Actualitzar el software informàtic per tal que la gestió dels préstecs concedits s'equipari al màxim amb la informació comptable i no dependre tant dels fulls de càlcul Excel –una vegada més–, que, tot i posseir un llenguatge propi de programació –això ho dic jo–, no està prou desenvolupat per garantir una gestió molt eficient en una organització com l'Institut Català del Sòl» –i també ho deia des de la sindicatura, si ho recordo bé. Segon: desenvolupar un sistema informàtic especialitzat per l'Incasòl, donat que l'actual és una adaptació d'un sistema més general. I, finalment, tercer, fer estimacions de les fiances a retornar a curt termini, basades en l'avaluació històrica de devolució dels últims exercicis.

Entenc que es refereix a fer una anàlisi de les sèries temporals de les finances per tal de fer prediccions. Certament, en el mercat existeix software molt desenvolupat per a aquest tipus de tasques. Suposo que en el *gap* aquest que hi ha entre el 2013..., doncs molt probablement s'han esmenat aquestes deficiències.

Aquestes recomanacions mostren la preocupació de la sindicatura per la implementació de les noves tecnologies, no només de les tecnologies de la informació, sinó també de les més avançades i potents en l'àmbit de l'Administració pública catalana. El nostre grup –i crec que en aquest punt podem estar d'acord amb la majoria de grups, si no amb tots ells– dona suport de forma entusiasta a totes aquestes mesures. Estem convençuts que en un àmbit més general la nova conselleria de Polítiques Digitals i Administració Pública i, evidentment, la d'Empresa i Coneixement faran una gran feina per desenvolupar i implementar moltes eines en aquest domini.

Moltes gràcies, president.

El president

Gràcies, senyor Narcís Clarà..., perdó, Clara. (*Rialles.*) És Clarà o Clara? (*Veus de fons.*) Clara, d'acord; gràcies.

Bé, doncs, acabat el posicionament dels grups parlamentaris, dono la paraula al senyor Jaume Amat, perquè doni resposta a les diferents qüestions plantejades.

El síndic major

Gràcies, president. Com l'altra vegada, intentaré donar resposta, com a mínim posar sobre la taula el que serien els criteris pels quals la sindicatura ha arribat al que ha arribat en l'informe que tenim davant.

Començaré pel final, perquè veig que quasi tothom n'ha parlat, és a dir, d'aquest expedient nou, que és el que ha fet que en les conclusions de la sindicatura parlem de fets perseguibles administrativament i judicialment. De fet, aquesta frase surt de la nostra llei; és a dir, la llei ens obliga, com veiem indiciàriament que hi ha algun fet que podria arribar a ser perseguit administrativament o judicialment, nosaltres estem obligats –i així ho fem– a notificar-ho a l'entitat que creiem que ha de resoldre aquest tema.

En aquest cas, com hem fet amb bastants –i tots estan notificats, eh?; cada vegada que ho fem ho fem–, ho vam notificar a la fiscalia corresponent, a la fiscalia del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya. A la vegada, també, sempre..., de tots els informem a la fiscalia, al Tribunal de Cuentas, pel que seria l'àmbit de responsabilitat patrimonial. I, pel que sabem –un dels avantatges que passi molt temps des de que fem l'informe i el discutim és que ja tenim el resultat–, la fiscalia ha arxivat aquest assumpte. És a dir, el vam notificar a la fiscalia i la fiscalia, una vegada analitzat, una vegada n'ha fet comparèixer els responsables, ho ha vist i l'ha arxivat. És a dir, nosaltres ja hem fet la feina que havíem de fer, que és, indiciàriament, quan veiem que hi ha alguna raó d'aquest tipus, la fem arribar.

En les alegacions..., com he dit en l'anterior intervenció, una primera part de la nostra posició és que mancava informació, i aleshores la primera posició respecte a aquest expedient és que no hi havia prou informació en l'expedient per justificar com s'havia adjudicat. L'empresa a les alegacions ens dona més informació i ens dona la raó per la qual s'havia adjudicat a l'entitat que l'havia adjudicat; però nosaltres ens mantenim en la nostra posició, perquè, tot i que tenim més informació, no creiem que aquesta informació sigui prou vàlida per justificar l'adjudicació final, i per això la mantenim. Ho fem cada vegada que trobem algun indicatiu d'aquest tipus. I, com deia abans, pot ser administrativa o pot ser judicial, de la mateixa manera que en algun cas també els hem enviat, doncs, a la Inspecció de Treball o a l'agència tributària o on creiem que l'entitat corresponent pot perseguir el que indiciàriament veiem com a problemàtic, que és al que ens obliga la llei i és el que fem com a entitat que som.

Dit això, respecte al tema de personal, també aclareixo i aprofito per introduir un tema que sovint surt en les nostres apreciacions. És a dir, les observacions que fem respecte a cada tema és allò que veiem que no funciona, només diem allò que no va, és a dir que tot el que no es diu vol dir que va bé. Aleshores, a les observacions en els temes de personal, primer entrem dient quina és la normativa aplicable i després expliquem allò que fan. En el tema del personal que m'ha preguntat, dels alts càrrecs, el que es diu que hem vist una observació respecte al que seria el contracte laboral del director i els efectes que això podia suposar. De fet, perquè no diem res del que seria com s'ha activat la reducció dels diferents càrrecs, se suposa que no hem trobat cap més defecte en aquest àmbit.

Respecte a un tema que es deia al començament, que... Està clar, entenc que cada grup ha de posicionar-se respecte al resultat final de l'activitat de l'entitat. Nosaltres en aquest tipus d'informes el que fem és analitzar la vessant financera, pressupostària i de legalitat. No entrem en el que seria una pota més complicada normalment,

que seria veure el que se'n diu «auditoria operativa», és a dir, els resultats a partir dels objectius que aquella entitat té, que és on podríem analitzar quins objectius tenia l'Incasòl i després veure si els resultats de la seva activitat són coherents o no amb aquells objectius. No ho hem fet, i aleshores per això no anem més lluny, és a dir, a partir d'aquí no podem veure si l'Incasòl està fent el que hauria de fer, sinó que diem que els mitjans que li dona el pressupost aprovat en el seu dia compleixen o no les funcions que tenia previstes.

De la mateixa manera que quan donem opinió dels comptes financers estem dient que aquells comptes representen, fins al punt on diem, és a dir, traient les limitacions corresponents, els moviments econòmics d'aquella entitat. Que l'opinió sigui positiva no vol dir que l'entitat funcioni bé econòmicament, sinó simplement que els comptes representen que aquella entitat ha funcionat; és a dir, podria haver-hi una opinió positiva d'uns comptes molt mal portats, però l'opinió seguiria sent positiva, perquè el que estem dient és que aquells comptes reflecteixen els moviments econòmics determinats.

Aquesta opinió..., normalment no són tan netes i hi han les limitacions i les observacions corresponents, que són les que surten a l'informe.

Respecte al tema que..., jo ho he passat molt de passada i és un tema que hem manifestat més d'una vegada: al que ens obligava abans la Llei de finances era a fiscalitzar totes aquelles entitats amb un pressupost superior, si no ho recordo malament, a 300 milions d'euros, any a any (*veus de fons*), 150, exacte –deia el doble. Això, que té el seu sentit quan es va fer la norma..., hi havia molt poques entitats que arribessin a aquest pressupost. Conforme les entitats han anat creixent de pressupost, ens trobàvem que estàvem obligats, any a any, a fiscalitzar més de trenta entitats que suposaven aquest pressupost.

Aleshores què passa? Aquestes entitats, primer, totes estan fiscalitzades per una auditoria privada, és a dir que ja hi ha una auditoria privada. La gran majoria també estan fiscalitzades per la Intervenció General de la Generalitat, és a dir que hi ha una intervenció prèvia a una fiscalització posterior de la intervenció de la Generalitat. Aleshores, el que nosaltres estàvem d'alguna manera proposant és dir: sí que hi hem d'anar, està clar que hi hem d'anar, perquè són les entitats més importants que té aquest Govern des del punt de vista públic, però no ens hi feu anar cada any! És a dir, deixeu-nos respirar! És a dir, fem-ho un any i anem-hi al cap de tres anys; aleshores veurem a veure com evoluciona. Perquè, a més a més, perquè tardem bastant a fer els informes, ens passa que quan presentem l'informe d'aquell any ja han passat dos anys més, amb la qual cosa l'entitat diu: «Torneu a venir per una cosa que ja l'hem arreglada o que no la podem arreglar perquè esteu mirant coses que ja han passat en el temps.»

Aleshores, la modificació d'aquesta norma no és el fet de dir: «No hi anirem més», sinó que, perquè ja no estem obligats a anar-hi cada any, ens podem permetre un període de dir: «Ara hem vist el 14, doncs hi anirem el 18 o hi anirem el 19, i aleshores podrem veure realment si aquelles recomanacions que en el seu dia vam fer són realment..., les han seguit endavant o no les han seguit endavant.» És a dir, aquest era una mica el criteri.

Això ens va portar que per posar-nos al dia ens vam obligar a fer informes farfagosos com aquest, on agafàvem molts exercicis i aleshores, sobretot, com he dit al començament, amb entitats prou complexes, ens portava a un informe molt llarg, i aleshores era més complex en el temps, no?

Aleshores, no és que vulguem desfer-nos-en, ni molt menys, perquè és la nostra obligació, de poder controlar aquest tipus d'entitats, que –ho torno a dir– són les més importants, perquè són les més grans, sinó que no estaríem obligats a fer-ho cada any, sinó que ho faríem en períodes de tres, quatre, cinc anys, depenent... També..., el que sí que és cert, que totes aquestes entitats reten els comptes cada any a la sindicatura, i el que sí que sempre fem és analitzar els comptes retuts, i, a partir

de veure si en alguna entitat hi ha hagut una modificació important en els comptes, allò sí que és un, diguéssim, advertiment que ens fa possiblement anar-hi abans del que teníem previst. És a dir, any a any sí que es revisen els comptes, però això no vol dir que entrem a fiscalitzar-los via el nostre programa actual de treball, perquè, si no, no donaríem abast, no podríem seguir endavant.

Aquesta és la raó del que dèiem..., que aquest informe cau en això.

Què més hi havia? El tema salarial..., ja d'alguna manera jo he dit. El tema de la contractació..., una mica, seguint el que deia abans, el que diem a les observacions és allò que no funciona. Què vol dir això? Que d'alguna manera s'ha d'entendre, *a contrario sensu*, que tot allò que no diem és que ho fan bé, és a dir... Però normalment la nostra obligació és identificar allò que no va bé.

També és cert –també és cert, i això volia dir-ho abans i ho dic ara– que la legislació, i ara que estrenem una nova llei de contractes a partir de la translació de la directiva europea, que l'Estat espanyol ha sigut dels darrers que l'ha traslladat, cada vegada és més restrictiva, és a dir, cada vegada «apreta» més les entitats. És a dir que quan nosaltres, d'alguna manera, estem exigint una sèrie de requeriments, estem exigint més informació, estem exigint més transparència, que algú en les al·legacions pot dir: «Bé, doncs, hem arribat fins a cert punt i hi anirem»..., és que estem veient que la llei aplicada els obligarà... És que els anys següents a aquest any encara han de ser molt més estrictes en el tema de la contractació; és a dir, la contractació va a més requeriments i a ser més estricta.

També és cert que la normativa de contractació permet cada vegada figures diferents per adaptar-se a necessitats diferents, atès que no és el mateix la contractació d'un hospital que la d'una entitat local o d'uns serveis públics determinats. Aleshores, la norma també s'ha ampliat i permet més figures diferents. Però no deixa mai de, cada vegada, ser més restrictiva, com ha de ser; com ha de ser, perquè això és diner públic i aleshores mereix tot el control i tots els requeriments necessaris.

Re més. Amb això em sembla que, més o menys, he donat resposta a tots els seus comentaris.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, senyor Jaume Amat.

Ara, com que hem traspasat l'equador, diguem-ne, de la sessió, ens sembla que seria convenient suspendre la sessió durant deu minuts, eh? (*Veus de fons.*) Com? Perdó? (*Veus de fons.*) En queden dos, queden dos temes... Bé, en tot cas, és que vull anar al lavabo! (*Rialles. Algú diu: «Que quedi clar, president.» Aplaudiments.*) Deu minuts, home –deu minuts. (*Rialles.*)

Si us plau, els portaveus podeu venir un minut?

La sessió se suspèn a un quart d'una del migdia i tretze minuts i es reprèn a dos quarts d'una i deu minuts.

El president

Bé, reprenem la sessió amb la presentació de l'Informe de fiscalització número 9/2017, sobre el Centre d'Alt Rendiment Esportiu, corresponent al 2015.

Procediment relatiu a l'Informe de fiscalització 9/2017, sobre el Centre d'Alt Rendiment Esportiu, corresponent al 2015

256-00034/11

Fa la presentació el senyor síndic Jordi Pons Novell.

El síndic Jordi Pons i Novell

Moltes gràcies, senyor president. Senyores diputades, senyors diputats, bon dia. Els presentaré aquest informe del Centre d'Alt Rendiment Esportiu corresponent a l'exercici 2015, que va ser aprovat pel Ple de la Sindicatura de Comptes, el maig de l'any passat.

El CAR, com s'explica en l'informe, és una entitat del sector públic subjecta, la seva activitat, al dret privat. El centre està adscrit al Departament de la Presidència, mitjançant la Secretaria General de l'Esport.

En l'exercici 2015, s'observa una delicada situació financera d'aquesta entitat. Em limitaré a dir dos indicadors. Per una banda, les pèrdues pressupostàries de l'exercici de 3,21 milions i un fons de maniobra negatiu de 16,55 milions d'euros.

Aquest fons de maniobra negatiu i aquesta situació de pèrdues es podrien explicar, creiem, per cinc causes. La primera és per la insuficiència de les aportacions de les administracions i les federacions per cobrir el cost dels serveis prestats pel CAR. En segon lloc, pel desajust que hi ha entre les tarifes i el cost dels serveis. En tercer lloc, pel deute que va assumir el CAR per la construcció d'un nou mòdul que va entrar en funcionament l'exercici 2011. En quart lloc, relacionat amb l'anterior, perquè cada any, pel cens emfitèutic que ha de pagar el CAR pels terrenys que va necessitar per a la construcció d'aquest nou mòdul. I, per últim, el cinquè motiu que hem detectat amb l'estudi és que al llarg d'aquest any, i també això ja venia d'anys anteriors, el CAR ha suportat diverses despeses que no li corresponia assumir, que ho havien d'assumir o les federacions o el Consell Català de l'Esport. Per tant, tot plegat, dona a aquest exercici 2015 aquesta situació que descrivim al principi de les conclusions com d'una delicada situació financera.

L'informe, com tots els anteriors que s'han presentat avui en l'apartat de conclusions, recull les observacions més rellevants i les recomanacions; entre aquestes observacions, que n'hi ha unes quantes, jo en destacaria quatre.

La primera, una, repetint ja una mica el que he dit, és que les tarifes del CAR, les tarifes que aplica el CAR estan per sota del cost de la prestació del servei en la majoria de supòsits, en la majoria dels casos en què es cobra per prestar un servei, i hi ha diferències molt grans entre el cost, entre el percentatge del cost que es cobreix en certes activitats i amb altres activitats.

Una segona observació que voldria destacar és la que fa referència al club esportiu Amics del CAR, que se'n parla en més d'una ocasió en l'informe. Aquest club..., el CAR ha fet pagaments en aquest club perquè aquest club va assumir, va prestar serveis a federacions i a entitats privades i també va donar subvencions que al final ha acabat assumint el CAR. En opinió de la sindicatura, el club és una figura interposada entre el CAR i altres entitats, ja siguin públiques o privades, per portar a terme activitats que, en opinió de la sindicatura, no correspon assumir al CAR. Sembla que en una primera etapa es crea el club esportiu Amics del CAR perquè faci coses que el CAR no hauria de fer, però al final el CAR acaba pagant al club esportiu Amics del CAR per aquestes activitats.

En tercer lloc, voldria destacar que el CAR ha registrat despeses per diferents conceptes, i van apareixent al llarg de l'informe, per diferents conceptes que, en opinió de la sindicatura, en el fons, són subvencions que, per tant, s'hauran acabat atorgant sense seguir la normativa vigent en matèria de subvencions públiques.

I, per últim, voldria destacar que en aquest exercici 2015 un dels deutes que tenia, que els esmentava anteriorment, que és el més important, tenia un deute pendent de 13,53 milions, el CAR, amb Infraestructures de Catalunya per a la construcció del nou mòdul, que en aquest any no es va realitzar, en l'exercici fiscalitzat no se'n va realitzar cap pagament.

Finalment, en aquest darrer apartat de conclusions que els destacava, es fan una sèrie de recomanacions, que seria una mica repetitiu, però fan referència a les re-

comanacions que fa la sindicatura sobre la necessitat de valorar realment els costos dels serveis i que aquests costos dels serveis siguin facturats a les federacions.

En tot cas, les federacions ja han de tenir, si correspon, les subvencions que correspongui per part del Consell Català de l'Esport o pel Consejo Superior de Deportes, però el que no es pot fer és, en alguns casos, donar la percepció –i així es diu a l'informe– que en el cas d'algunes federacions es fa servir el CAR per finançar-les de manera encoberta. El que passa..., no diem que no s'hagin de finançar les federacions, que en alguns casos podríem dir que són d'esports potser no molt majoritaris, el que estem dient és que les hauria de finançar a qui correspongui finançar-les d'una manera transparent.

La segona recomanació fa referència que s'haurien d'aprovar, per part dels òrgans competents, unes tarifes que cobriessin aquests costos del servei.

En tercer lloc, que s'haurien de revisar les relacions amb el Consell Català de l'Esport i amb el Consejo Superior de Deportes, per establir clarament què ha de fer el CAR i què ha de rebre a canvi el CAR.

En quart lloc, també, que els hi destacava abans, la sindicatura recomana que el CAR no hauria d'assumir en cap cas despeses que no li corresponen.

En cinquè lloc, també, la sindicatura demana que es faci una reflexió en la relació que manté el CAR amb el club esportiu Amics del CAR, tant la relació que mantenen com els deutes que encara té aquest club amb el CAR.

I, per últim, es recomanava, donada la situació delicada que destacava al principi, que s'elaborés un pla de viabilitat per superar aquesta situació que, almenys en l'exercici 2015, es veia com molt delicada.

Moltes gràcies per la seva atenció, resto a la seva disponibilitat per qualsevol pregunta o aclariment.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, senyor Jordi Pons. Per al posicionament dels grups parlamentaris, té la paraula, en primer lloc, la senyora Maialen Fernández, per part del Grup de Ciutadans.

Maialen Fernández Cabezas

Gracias, presidente. Gracias, señor Pons, por la elaboración de este informe y la realización del trabajo. Bueno, en primer lugar, nuestro grupo quiere destacar que el CAR tenía que haber presentado, lógicamente, las cuentas, tal como marca el artículo 39.4 de la Ley 18/2010, de la sindicatura, y el artículo 71 del texto refundido de la Llei de finances públiques de Catalunya, antes del 30 de abril de cada año y, en este caso, fueron presentadas fuera de plazo, en septiembre del 2016; aproximadamente, unos cinco meses después, y con anterioridad a ser aprobadas por su propio consejo de administración. Es decir, se presentaron a la sindicatura sin el visto bueno del órgano de gobierno que rige el CAR.

Quisiéramos saber, en este caso, si la sindicatura nos podría aclarar, al ser una empresa pública, si el hecho de presentar las cuentas fuera de plazo tiene algún tipo de sanción o expediente regulador, etcétera. Y si se le ha justificado a la sindicatura el retraso en dicha presentación de las cuentas.

Bien. Por otro lado, en cuanto a las tarifas aplicadas, efectivamente no cubren los costes del centro, ni fueron autorizadas ese año, ni por el Consejo de Administración ni por el titular del Departamento de la Presidencia, así como los descuentos que se aplican, que tampoco fueron aprobados por ningún órgano de gobierno. Sí que se hicieron más tarde, en marzo del 2016; con lo cual, sin unas tarifas preestablecidas y unos descuentos que no proceden, entendemos que es muy difícil facturar correctamente a las federaciones, al Consejo Superior de Deportes, etcétera, por lo que complica bastante la contabilidad y los resultados del Centro de Alto Rendimiento. Con relación a esto, al ser una entidad de derecho público, una empresa pú-

blica, entendemos que deberían tener unas tarifas públicas delimitadas y que fueran comunes a otros centros de las mismas características.

En el año 2009, el CAR llevó a cabo unos análisis de costes con la intención de adecuar esas tarifas a los mismos. Sin embargo, estas tarifas se han ido actualizando sin tener en cuenta dichos costes, por lo que más tarde, en el 2016, encarga un estudio a una consultora externa que, por otro lado, en ese estudio, no tiene en cuenta tampoco las amortizaciones de inmovilizado, por lo que entendemos que, a pesar de darle el estudio a esta consultora, tampoco esas tarifas estarían cubriendo los costes del centro. Entonces, nos gustaría saber si el encargo o el resultado de ese estudio, de esta consultora externa, también contó con la aprobación del consejo de administración o del Departamento de Presidencia.

Bien. Se hace referencia, en el informe, al pago de una indemnización a un entrenador de la Federación Catalana de Halterofilia, que fue soportada por el Centro de Alto Rendimiento y, según sentencia del Tribunal Superior de Justicia de Cataluña de marzo del 2016, este importe final de 49.000 euros, no le correspondía al CAR, sino que tenía que haberse hecho frente entre la Federación Catalana de Halterofilia y el Centro de Alto Rendimiento.

Nos gustaría saber si, tal como presentan en las alegaciones, la sindicatura tiene constancia de que se haya satisfecho dicho importe sobre el compromiso de pago acordado, antes del 30 de junio del 2017; la sentencia de 49.000 euros que debía hacer frente, si se la ha abonado al Centro de Alto Rendimiento.

En cuanto a la contratación, el CAR se rige por un convenio colectivo propio del 2006, que está prorrogado hasta el 2015. Y, según éste, en el año 2012 –es decir, con un presupuesto prorrogado que partía desde el 2006 al 2010–, diez trabajadores percibieron un complemento personal no descrito –desconocemos en base a qué criterios, méritos o facultades tenían este complemento–, y en base a qué partida presupuestaria lo recibieron por importe de 87.612 euros.

Según las leyes de los presupuestos de la Generalitat del 2012 y anteriores, el CAR debería haber solicitado un informe favorable al conjunto de departamentos competentes, lo cual no se hizo. Por lo tanto, no se ajusta a derecho, por lo que entendemos que dichos importes, esos complementos abonados no se corresponderían y desconocemos si se han regularizado.

Además, en cuanto al servicio de explotación del comedor y de la cafetería, queremos evidenciar que, según el contrato de gestión para este servicio, se bonificaban al cien por cien las comidas diarias del personal, lo cual vulnera la Ley de presupuestos del 2012, en que se prohíben dichas ayudas. Esto representa un importe de 64.334 euros, situación que desconocemos si se ha regularizado.

En cuanto al Consejo de Administración, tampoco aprobó el anteproyecto de presupuesto del 2015 hasta septiembre del 2016; es decir, fuera de plazo de presentación de las cuentas ante la sindicatura, como ya hemos comentado anteriormente, y sin indicar los motivos por los que no se aprobó: falta de documentación, falta de acuerdo con las federaciones, con el Consejo Superior de Deportes, etcétera. Quizás, si se hubiese aprobado este anteproyecto de presupuesto, se hubieran detectado con anterioridad y se hubiera evidenciado la delicada situación financiera y de pérdidas, que ya arrastraba el Centro de Alto Rendimiento.

Igualmente, desconocemos en base a qué acuerdos concretos, convenios, contratos, precios, etcétera, el CAR asume los costes que deberían ser asumidos por federaciones, Consejo Superior de Deportes, etcétera, y si estos pagos estaban supervisados o no por el consejo de administración en cada momento.

Nuestro grupo quiere destacar, en último punto, la deuda que el CAR tiene contraída con Infraestructuras de la Generalitat. Durante el 2015 no se hizo ningún pago, no se hizo frente a ningún pago, con lo que entendemos que se están generando unos intereses de demora, que entendemos que incrementan la deuda. Según las alegaciones que presentan, parece que hasta el presupuesto del 2017 no sería efecti-

vo el pago de 1 millón de euros, una cantidad relativamente pequeña con relación a la deuda y el tiempo transcurrido.

El president

Señora Maialen, tendría que ir acabando...

Maialen Fernández Cabezas

Acabo, señor presidente, un segundo... Nos gustaría saber si la sindicatura tiene constancia de la firma del convenio con Infraestructuras de la Generalitat, tal como se indica en las alegaciones, para liquidar esta deuda en el cuatrienio comprendido entre el 2017 y 2020.

Gracias.

El president

Gracias, señora Maialen Fernández. Ara té la paraula el senyor Òscar Ordeig, del Grup Parlamentari PSC-Units.

Òscar Ordeig i Molist

D'acord; gràcies, president. El Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar..., és... (*rialles*), no ho dic per... (*Rialles i veus de fons*.) No, no, Socialistes..., no, no passa res, però ho dic que..., ho haig de dir aquí.

El president

Em posen PSC, PSC-Units...

Òscar Ordeig i Molist

Ho posen per abreujar.

El president

Bé, bé..., d'acord, d'acord..., ho revisarem. És que això de tants canvis i tants de noms resulta complicat, sincerament; però això no és disculpa, et prometo que d'aquí endavant ho diré bé.

Gràcies.

Òscar Ordeig i Molist

Gràcies, president. No..., no era amb ànim de dallò, eh?, només era per recordar-ho.

Gràcies, síndic Jordi Pons, per l'informe. Un parell de prèviues: jo crec que, per les crítiques que farem aquí, però també jo crec que és just dir que..., recalcar la bona feina que s'ha fet des del Centre d'Alt Rendiment de Sant Cugat, dels darrers anys. Jo crec que som..., hem de tenir molt clar que hem tingut unes eines que han funcionat molt bé per tenir esportistes de referència arreu del món durant molts anys. I, per tant, això també és gràcies a aquests centres com el CAR.

I també, segurament, a més a més, amb un funcionament molt complex, que la situació delicada financera és reflex de la complexitat de totes les institucions que hi intervenen, no? Doncs hi ha Presidència, i el CAR depèn de la Secretaria General de l'Esport i el Consell Català de l'Esport, i alhora depèn de Presidència, i també evidentment depèn d'algunes federacions i depèn del Consejo Superior de Deportes i depèn d'alguns clubs. I com que venim de crisis i venim de dificultats de patrocinis i venim de dificultats dels diners que anaven a les federacions, doncs, al final acabem veient allò que no hauria de ser. I és que, indirectament, doncs, el CAR assumeix algunes despeses que igual no hauria d'assumir perquè alguns projectes s'han de tirar endavant.

Jo diria, potser, que segurament arribaria el moment de replantejar una mica el funcionament, no només comptable, el funcionament comptable i el funcionament del CAR, tal com l'hem entès fins ara, després d'haver viscut uns anys de crisi econòmica. Perquè dona la sensació –i aquí és també la pregunta que li faig, que potser és anar a la major– de dir: home, com es pot continuar l'activitat amb un fons de

maniobra negatiu de 16 milions d'euros? En una entitat que té un pressupost d'11 milions i que ha tancat amb unes pèrdues..., que va tancar el 15 amb unes pèrdues de 3 milions. Jo dic: com paguen les nòmines, primer de tot?, com poden continuar fent activitat després?

I llavors, per tant, hem de dir: home, doncs potser hauríem de veure..., aviam, totes les entitats implicades; però, sobretot, evidentment, la Generalitat, veure com es refan aquests consensos, aquests compromisos de les diferents institucions implicades en el funcionament i en el sosteniment del CAR.

Es fa molt bona feina a nivell esportiu, formatiu, acadèmic, científic; per tant, jo crec que d'això ningú en té cap mena de dubte. Però, per exemple..., i em fa la sensació que el que no es pot fer és construir un equipament quan no tens fons propis que puguis destinar, precisament a finançar-los; per tant, no es pot fer un equipament si no tens els diners compromesos per pagar-lo. Perquè he entès que, també, part d'aquest endeutament i del deute i de la situació venia, precisament, perquè s'havia hagut de tirar..., que ja sabem com va, això, s'ha de fer, s'ha de fer..., ja vindran, ja vindran, ja vindran, i al final, doncs, es fa, no arriben o arriben molt, molt tard.

Per tant, dic, escolta..., a vegades potser és millor no fer determinades inversions quan, precisament amb un pressupost relativament petit, si ho comparem amb d'altres departaments, doncs, llavors t'hipoteca el funcionament ordinari del CAR. Jo no repetiré molt el que s'ha dit, no?, però, evidentment, crec..., del que heu comentat de les recomanacions, jo crec que..., caldria una anàlisi de l'activitat i serveis del CAR per saber el cost dels transportistes i les aportacions de les federacions. Per tant, jo crec que aquí, en aquesta reflexió global del que es fa, quan costa, en qui ho repercutim, seria segurament qui paga, al final, doncs, seria segurament aquesta anàlisi d'activitat, eh?, fer un replantejament amb tot el que ha passat els darrers anys, que han sigut moltes coses, i, en base a això, també, definir aquestes tarifes reals i descomptes.

Podem definir tarifes, eh?, però si els que venen, ja venen allà, precisament, perquè no tenen la capacitat financera per anar a un altre lloc i llavors no poden pagar, diu «escolti, estem al cap del carrer». I al final també hem de fer una reflexió, escolta, l'esport d'elit o l'esport en general, doncs, evidentment que és deficitari a nivell comptable; però vol dir que l'Administració hi ha de posar uns diners, però sí que segurament hem de saber quant costa tenir unes infraestructures i uns equipaments de primer nivell per potenciar l'esport de rendiment i llavors, que es decideixi, a veure si s'hi posa o no s'hi posa, per part de totes les diferents administracions.

Jo crec que és molt important, també, ja el que hem dit, i en altres informes ho veiem, també, home, com es donen les subvencions. És una entitat d'interès públic. Per tant, escolti, doncs, les subvencions s'han de donar com toca. Jo crec que, en aquest sentit, sí que hem de ser molt estrictes, eh? No s'hi val a badar, i, tinguis un pressupost més gran o més petit, les subvencions que es donen des del CAR no poden tenir..., no hi pot haver irregularitats i s'han de donar amb els procediments que toquen.

Per tant, jo crec que sí..., aquí sí que..., es faci el que es faci, doncs, escolti, si les federacions no poden donar les subvencions, indirectament, no les deu poder donar el CAR; i, si s'ha d'ajudar d'una altra manera, doncs, que s'ajudi d'una altra manera, però que es faci com diu la norma.

Res més, gràcies per la feina i a disposició, «merci».

El president

Gràcies, senyor diputat Òscar Ordeig. Ara té la paraula la senyora diputada Jéssica Albiach.

Jéssica Albiach Satorres

Gràcies, president. Gràcies, senyor Pons, per l'informe que ha elaborat. Jo crec que, com ja s'ha comentat, la bona feina del CAR és indiscutible, malgrat la seua

situació financera, que és molt delicada. I és delicada, entre altres coses, perquè no rep suficients aportacions de les administracions, pel desajust entre les tarifes i el cost dels serveis, amb descomptes que no han estat aprovats. I aquí ve la part més important per nosaltres, perquè ha suportat diverses despeses que no li corresponien.

El CAR ha fet pagaments al club esportiu Amics del CAR per serveis que aquest ha prestat a diverses federacions esportives i entitats privades i per patrocinis de diversos actes. Una vegada més, a través d'una figura interposada, en aquest cas entre el CAR i altres entitats, es gasten diners en objectius que no responen a la seva funció social. I veiem que el club és l'excusa per finançar de forma encoberta federacions –i no ho diem nosaltres, ho diu el mateix informe del síndic. Això, per no afegir que la liquidació pressupostària no inclou la memòria explicativa sobre el grau d'execució i les causes de les principals desviacions, ni el càlcul romanent de la tresoreria.

En definitiva, i molt breument, com diu en síndic en les seues recomanacions, cal un pla de viabilitat per sortir d'aquesta situació econòmica tan complicada, cal cobrar els deutes pendents i cal tallar de soca-rel el finançament encobert a través del club de les federacions o d'altres serveis que no li corresponen.

Gràcies.

El president

Gràcies, senyora diputada Jéssica Albiach. Ara té la paraula el senyor Santi Rodríguez, per part del Subgrup Parlamentari Partit Popular de Catalunya.

Santi Rodríguez i Serra

Gràcies, president. També agrair l'informe. I aquest informe a nosaltres el que ens desperta és un sentiment contradictori, no? Precisament un centre que el que persegueix és l'excel·lència en la pràctica de l'esport..., quan veiem un informe d'aquestes característiques... I faig un parèntesi: jo no m'atreveixo a atribuir la situació del CAR únicament i exclusivament a la situació econòmica, a una situació de crisi o a una reducció de recursos per part de les administracions o per part de patrocinis de les federacions que hagi requerit d'aquestes actuacions indirectes per part del Centre d'Alt Rendiment Esportiu, jo crec que en l'informe es posa en evidència una mala gestió evidentíssima. Subvencions que no s'han justificat i que per tant no s'han cobrat, tarifes que no han estat aprovades pel consell d'administració, subvencions que no han estat aprovades pel consell d'administració, aplicació de subvencions sense uns criteris transparents i determinats. El fons de maniobra és el que és, però les pèrdues també són les que són. I no hem vist que s'hagi aplicat cap mena de disciplina –estem parlant de l'exercici 2015.

I a mi em dona una mica la impressió de que tot això també va en aquest sentit, perquè, precisament, durant l'exercici 2015 hi va haver canvis en la direcció del Centre d'Alt Rendiment. I a principis del 2016 hi va tornar a haver canvis en la direcció del Centre d'Alt Rendiment. Perquè jo m'imagino que algú es deuria adonar que tal com s'estava gestionant aquest centre, doncs, comprometria d'una forma seriosa la seva viabilitat. I, per tant, s'havien d'adoptar mesures.

Per tant, jo crec que no només hi havia un problema de manca de recursos –que segur que hi és, evidentíssimament que hi és–, sinó que hi havia un problema important de gestió del centre. I que, efectivament, es fa càrrec de despeses que no li correspon assumir-les, relacionades amb l'esport, sí, però tampoc relacionades amb l'esport; el pagament dels àpats dels treballadors del Centre d'Alt Rendiment no pot ser imputable al Centre d'Alt Rendiment. I moltes altres coses que hem anat determinant a partir d'aquest informe.

Jo no sé quina serà la situació actual. M'imagino que... Sé que el 2016 es va aplicar un pla de viabilitat. No sé com s'haurà corregit aquesta situació, però sí que ens crida l'atenció que, després d'haver llegit l'informe de la sindicatura corresponent a

l'any 2015, la direcció anuncia aquest any inversions per valor de 20 milions d'euros, sense que de moment hi hagi ni pressupost de la Generalitat.

És a dir, bé, estarem atents a quina ha estat l'evolució en aquests darrers anys i quina és l'evolució que se li pretén donar a aquest centre. No fos cas que, en algun moment, doncs ens trobem amb un forat difícil de tapar des del punt de vista econòmic i financer.

El president

Aviam, un momentet. Gràcies, senyor Santi Rodríguez. Ara té la paraula el senyor Òscar Peris, per part del Grup Parlamentari Republicà. Gràcies.

Òscar Peris i Ròdenas

Molt bon dia. Gràcies, president. Diputats, síndic major, síndic Pons, moltes gràcies per l'informe detallat de l'exercici del 15. I donat que l'informe, doncs, fa un seguit de recomanacions i observacions prou detallades..., i segurament –perquè ja s'ha comentat abans– hi han hagut algunes aportacions que han fet els diferents grups, encaminades, doncs, segurament també a resoldre i a garantir, evidentment, la mateixa viabilitat del centre. Creiem que, des de la part més responsable que tenim..., era doncs contrastar tota aquesta part de l'informe sobretot amb l'actual direcció, l'actual direcció encapçalada pel senyor Terrassa. Una direcció, doncs, que en l'actualitat ens ha pogut transmetre una certa informació al voltant de com estaven també totes aquestes recomanacions i observacions. I, en aquest sentit, creiem que és més important posar l'accent a on som ara i quines són aquestes mesures que s'hagin pogut prendre al voltant..., a partir d'aquest informe, i per, doncs, poder fer unes aportacions més enriquidores en aquest debat.

Per exemple, una de les recomanacions que es feia, i que ja s'ha apuntat, que és la que s'hauria de fer una anàlisi de l'activitat i dels serveis prestats pel CAR, i valorar-los adequadament per establir el cost de l'esportista, que hauria de ser repercutit a les federacions, etcètera. El 2016 es va dur a terme un estudi de costos i una ordre de preus públics a tal efecte.

Està prevista també aquesta actualització d'aquesta ordre durant aquest exercici del 2018. Per tant, en aquest sentit, ja hem anat veient com s'han anat, doncs, repercutint o fins i tot fent cas d'aquestes recomanacions en diversos punts.

O, fins i tot, n'hi hauria una altra, que és la d'establir unes tarifes per servei a tercers, que fossin suficients per a cobrir el cost de serveis i establir una política de descomptes, aprovada per l'òrgan competent. Doncs aquesta mencionada ordre de preus públics resol aquesta situació, i inclou, detalladament, els possibles descomptes que es poguessin aplicar.

També hi ha una de les observacions, i ho apuntava també amb una certa importància en aquest mateix informe, que és la de revisar els convenis amb el Consejo Superior de Deportes i el Consell Català de l'Esport, perquè recollissin tot els serveis que haurien de prestar al voltant del CAR, així com els procediments per regular-los.

El 2017 es va canviar ja aquesta forma de relació amb el Consejo Superior de Deportes, passant de conveni a resolució. I amb el Consell Català de l'Esport, hi ha un sistema de coordinació permanent, d'aprovació per part del consell d'administració del CAR dels serveis a prestar i aplicant els preus públics.

També una observació que creiem, doncs, que –o recomanació en aquest cas– és prou important, que és la que s'haurien d'emprendre les accions oportunes perquè la relació amb el club esportiu Amics del CAR..., per cancel·lar totes les relacions entre ambdues parts. En aquest sentit, i així s'ha determinat, és que s'han reduït al mínim. La relació i la voluntat del club seria la de liquidar-les i, per tant, això es faria amb la màxima brevetat possible.

El punt que també es destacava, que era aquest d'elaborar un pla de viabilitat que permetés superar la delicada situació financera en què es troba l'entitat, de fet,

s'ha elaborat i aprovat, i està en execució un pla estratègic, vigent fins al 2019, amb una prioritat principal de millora de l'organització, la gestió interna i la viabilitat econòmica.

I això seria, doncs, a mode de resum, la part..., normalment, quan disposem, doncs, d'aquest informe per poder contrastar d'on venim, no?, i el que s'està fent a l'actualitat. Si realment aquestes recomanacions, de per si, ja han sigut preses pel mateix organisme o, en aquest cas, pel Centre d'Alt Rendiment.

Agrair-li, un cop més, evidentment, aquesta tasca de fiscalització i el treball que han desenvolupat en aquest seguiment.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, senyor Òscar Peris. Ara té la paraula la senyora diputada Anna Tarrés.

Anna Tarrés i Campà

Bon dia a tothom –bon migdia, ja. Gràcies, senyor president. Gràcies, síndic major; gràcies, síndic Pons. Jo volia dir que com a usuària del CAR durant més de quinze anys, i amb quatre medalles olímpiques a l'esquena, haig de sumar-me a totes les..., a tot això que s'ha dit, no?, que el CAR és un gran centre d'excel·lència, que durant molt anys s'ha fet la feina molt ben feta i que s'agraeix aquest informe com a mesura també de buscar en la recerca econòmica, l'excel·lència... La recerca econòmica per fer un centre d'excel·lència esportiva, el centre de referència europeu i mundial.

Jo que ara estic també viatjant per altres centres d'alt rendiment per tot el món..., deixeu-me dir-vos que és un dels millors centres: com està estructurat, com està fet, com ha passat... Fins al 2011 hem pogut treure medalles amb una sèrie d'instal·lacions: dues piscines, els pavellons..., i que amb el nou mòdul –el 2011, quan inaugurarem el nou mòdul– passem a tres piscines; amb tot un mòdul per a gimnàstica esportiva masculina, per femenina, i que això fa que els usuaris, tant de casa com de fora, doncs, tinguin, realment, les millors instal·lacions que un esportista pugui somniar.

Pel que fa a les observacions que s'han fet, faré una sèrie de comentaris per complementar el que ha dit el representant del..., el diputat del Grup Republicà, que en el 2016 hi ha hagut un canvi en la direcció del CAR, i que això ha creat ja tota una situació totalment diferent a la que es produïa el 2015. Durant tots aquests anys, el 2016 i el 2017, s'han esmenat la major part dels aspectes relacionats a l'apartat 3.1 d'observacions de l'informe de la sindicatura.

Les esmenes més destacades serien que els comptes anuals del 2015 van ser tramesos fora de termini, com s'ha dit aquí, però que al 2016 i el 2017 ja han entrat en temps i forma. Que les tarifes del 2015 no van ser autoritzades pel conseller, però que en el 2016 i 17 aquestes han estat publicades al DOGC en forma de preu públic, mitjançant l'ordre de la conselleria. Que el 2015 no es va formalitzar l'addenda econòmica entre el CAR i el Consell Català de l'Esport, però que ara ja hi ha hagut documentació d'acord, validat pel consell d'administració. Que el conveni del 2013-2015 amb l'Ajuntament de Sant Cugat incloïa cessions que la sindicatura considera que no formaven part de l'objecte social del CAR, i que ara, el 2017, es va signar un nou conveni informat favorablement per l'assessoria jurídica del Departament de Presidència i la Direcció General de Patrimoni. Que el 2015 es van fer pagaments a entitats i federacions que no pertocarien al CAR i que ara, al 2016 i 2017, no hi ha hagut cap nou pagament i s'han cobrat els que realment no pertocaven al CAR. Que el 2015 la plantilla de personal no contenia tots els elements requerits per la normativa, i ara ja s'han fet les adequacions a la normativa amb el suport de la presidència de la Direcció General de la Funció Pública. Que el 2015 va haver-hi bonificació dels àpats de treballadors del CAR i que ara ja es va dur a terme una nova licitació, amb informe favorable de l'assessoria jurídica del Departament de Presidència. Que l'avantprojecte de pressupost del 2015 no va ser aprovat pel consell d'administració,

i que el 2016 i 2017 ja han estat aprovats pel mateix consell. Que el 2015 la liquidació pressupostària va ser incompleta i que el 2016 i 2017 s'ha presentat correctament. I que el deute pendent de pagament amb la infraestructura a 31 de desembre, com ja s'ha comentat, al 2015 era de 13,53 milions d'euros, i que a 31 de desembre del 2017 és d'11,53. Aquest..., ha estat firmat un acord de pagaments a terminis per liquidar-lo en pocs anys.

A la pregunta «què heu fet?», de com es poden pagar les nòmines, el 2015 es va deixar de pagar infraestructura, que és la que va construir el nou mòdul esportiu. Cal recordar aquí que el nou mòdul va estar dissenyat amb tota la seva magnitud i cost pel Govern tripartit. En aquest sentit, no es van pagar els 13,5 milions d'euros que pertanyien al pagament del mòdul, i es va deixar de pagar alguns proveïdors. Així va ser la manera que es va poder prioritzar el tema de les nòmines.

Només seguir recordant que..., felicitar la gent que està portant en aquests moments el CAR de Sant Cugat per poder seguir la feina que estan fent.

Gràcies.

El president

Gràcies, senyora Anna Tarrés. Ara, per donar resposta a les diferents qüestions plantejades, torno a donar la paraula al senyor síndic Jordi Pons Novell.

El síndic Jordi Pons i Novell

Sí; moltes gràcies. Bé, les dues darreres intervencions han fet una actualització, diguéssim, de l'estat de la situació. Desconec, exactament, com està la situació actualment del CAR. Em remeto a la situació que descriu l'informe i també a la situació que descriuen les alegacions.

Sí que és veritat que aquest informe es va enviar per a alegacions a l'abril-maig de l'any passat, i sí que és evident que, si observen ja les alegacions, ja s'observa que van iniciar actuacions.

Per exemple, la Federació d'Halterofília. Jo desconec si s'ha cobrat o no el deute, però, si s'hi fixen, totes les reclamacions de certs pagaments es fan a partir del maig-juny, quan reben l'informe. És a dir, que sí que hi va haver, almenys, aquesta petició, aquest intent d'esmenar aquests problemes. Però desconec en aquest moment com està la situació amb la Federació, per exemple, d'Halterofília i amb altres.

També em comentava el senyor Ordeig quina hauria de ser, com hauria de continuar l'activitat. Home, jo crec que una mica les recomanacions que fèiem cobrien una mica el que hauria d'haver passat.

Com està la situació actualment? No ho sé. Però, per exemple –, actualment no l'hi puc descriure –, però, per exemple, a la pàgina 56 –a la pàgina 56–, ells, a les alegacions –i això ho vam comprovar–, diuen: «Home, la situació, delicada, sí; però el 2016 ja estem molt millor. Estem molt millor perquè» –conclou– «hem tingut un superàvit de 297.000 euros.» Això és cert, eh?, quan ho contrastes amb el 3,27. Però d'on prové el superàvit, aquest superàvit? Per què hi ha tanta diferència amb l'any anterior? Doncs, per una banda, com no podia ser d'una altra manera, perquè van augmentar les subvencions públiques en 2 milions, ja siguin del Consell Català de l'Esport o el Consejo Superior de Deportes; i, per una altra... –que, per tant, això ja ho fiscalitzarem quan hi tornem–, perquè, mirant per sobre els comptes, van canviar el sistema de com registraven les amortitzacions de la inversió feta, eh?

Per tant, no sé com està actualment la situació, però, a vegades, a les alegacions i els comentaris que poden fer finalment els gestors s'han d'agafar..., segur que tot és cert, però jo no em pronunciaré sobre fets posteriors, jo només em remeto que, per exemple, el 2016, ja va en aquesta línia, per exemple, en la línia..., una banda és evident que han d'augmentar les subvencions, que ja, de fet, és el que ha recomanat la sindicatura, però que, a vegades, analitzar una sola xifra sense poder fer tota l'anàlisi, és a dir, es passa de 3,27 milions de dèficit a 300.000 euros de benefici, però darrere hi ha moltes explicacions i jo els n'acabo de donar dues.

Bé. Pel que fa referència a la presentació fora de termini dels comptes, el termini que està contemplat a la Llei de finances i a la Llei de la sindicatura, sanció, no n'hi ha cap. Sí que és veritat, i això no sé qui ho ha comentat, que en els dos anys posteriors els comptes s'han retut fins abans del 30 d'abril, eh? Per tant, aquesta situació sí que estaria solucionada.

També és veritat que a partir de l'informe extern que vostè em comentava han fet dues noves..., han publicat dues noves ordres de preus i amb bonificacions al *Diari Oficial de la Generalitat*, el que passa és que la sindicatura no hem fiscalitzat si són suficients o no. El que sí que és veritat és que es van publicar: una es va publicar immediatament després que es publicqués l'informe. Ells ja anuncien que..., i, efectivament, el que ells diuen que està a punt de publicar-se es va publicar el juny del 2017, el que ells diuen aquí en les al·legacions.

I, pel que fa al conveni amb Infraestructures, sí que s'ha signat un conveni amb Infraestructures, desconec quins són els termes i quina és la situació. I el que li deia abans de la Federació d'Halterofília, a nosaltres ens van acreditar que havien fet..., havien reclamat totes les..., tots aquells deutes pendents amb algunes federacions com tennis taula, halterofília i altres. Desconec si s'han cobrat o no.

Res més, moltes gràcies.

El president

Gràcies, senyor Jordi Pons Novell.

Ara, finalment, com a últim punt de l'ordre del dia, passem a exposar... (*Anna Tarrés i Campà demana per parlar.*) Perdó?

Anna Tarrés i Campà

No, com que som nous aquí, ara estava preguntant, jo, si puc tenir torn de paraula, com per donar resposta a... És que ho desconec, eh? No?

El president

No...

Anna Tarrés i Campà

Bé. Te la faré privada, la resposta. (*Rialles.*) S'ha pagat el deute d'halterofília...

El president

Bé.

Procediment relatiu a l'Informe de fiscalització 10/2017, sobre l'anàlisi dels comptes de les empreses públiques, els consorcis, les fundacions i les entitats autònomes no administratives de la Generalitat de Catalunya, corresponent als exercicis 2013 i 2014

256-00035/11

Com deia, passem a l'últim punt de l'ordre del dia, que consisteix en l'Informe de fiscalització 10/2017, sobre l'anàlisi dels comptes de les empreses públiques, els consorcis, les fundacions i les entitats autònomes no administratives de la Generalitat de Catalunya, corresponent als exercicis 2013 i 2014. Farà la presentació de l'informe el síndic major, Jaume Amat i Reyeró.

El síndic major

Gràcies, president. El títol de l'informe és molt llarg i l'informe en si també és molt gruixut, però seré molt curtet. És a dir, és un informe..., més que de fiscalització el que fa és analítica a partir de l'agregació de tots els comptes retuts a la sindicatura.

És un informe que, de fet, és fill de l'Informe del Compte general. Originalment, aquesta anàlisi es feia dins de l'Informe del Compte general; atès que la sindicatura

va creure en la seva importància i la quantitat de dades que generava vam desfer-lo de la família, diguéssim, del compte general i per això ara té una vida pròpia, per dir-ho.

Què fem aquí? De fet, aquí, no es fiscalitzen els comptes un per un, sinó que el que fem és fer un esforç –que probablement no sé si ens toca a nosaltres, però com que no el fa ningú el fem nosaltres–, és a dir que és agregar tots els comptes i analitzar-los des d'un punt de vista agregat i després analitzar el pes específic de cada compte dins d'aquesta agregació.

I aleshores, a partir d'aquí, apliquem unes ràtios per poder veure la situació de les ràtios més clàssiques i determinades, tant de la part financera –és a dir, de la part del balanç i del compte de resultats– com de la part de la liquidació del pressupost. I això és la presentació.

A més d'això, hi afegim una anàlisi institucional; és a dir, analitzem un a un cada entitat que és com a personalitat jurídica que té, el seu objecte social, com està..., quina és la seva activitat declarada, etcètera. Deia les dues ràtios i després també hi ha una dada significativa, que ja fem una anàlisi de tot el que són –que probablement és la part més important de molts d'ells– les anàlisis del personal que en forma part.

Si mirem les xifres són molt importants, és a dir, estem parlant de 160 entitats que tenen un pressupost sumat de 8.900 milions d'euros; és una part important de tot el que seria el pressupost del sector públic Administració de la Generalitat.

I a les conclusions, a part que fem el que us deia de presentar les dades, dues coses: per una banda, que es veu que a partir..., si veiem l'evolució, a partir d'unes xifres, hi ha hagut una rebaixa d'entitats i, lògic, una rebaixa de dades.

També he de dir que, en aquest moment, a la sindicatura estem a punt d'aprovar un informe específic sobre això, on fem una anàlisi de quina seria, de l'any 10 al 16, la rebaixa d'entitats del sector públic i quina és la repercussió econòmica d'aquesta rebaixa, que és un tema molt complicat i que quan arribi a aquesta comissió suposo que en parlarem, perquè és difícil saber quina és autènticament la retallada econòmica que va amb la retallada institucional.

Ho estem intentant. Aleshores, és un informe en què estem treballant i que estem a punt d'aprovar. Aquí ja, una mica, s'anuncia, perquè ja es veu que, com a mínim, a nivell de personalitat jurídica, hi han moltes menys entitats en el darrer any a analitzar que és 14 respecte al 10, que és l'inicial.

I després una cosa que la diem, que és: com es financen aquestes entitats? Una part molt important i majoritària d'aquestes entitats està finançada per la Generalitat o pels ens públics. Això, algú pot pensar: «Bé, està clar, va així.» Què hi ha darrere d'això? De dir, bé, si algú..., i aquí ho deixo, eh?, perquè aquí no està ni escrit, en l'informe. D'alguna manera estem dient: probablement la viabilitat de crear un ens individual, amb personalitat jurídica pròpia, si aquest ens es finança al cent per cent amb els fons de la Generalitat, podria ser dubtós. És a dir, si són els mateixos diners que estan en el pressupost de la Generalitat perquè s'ha de crear un ens instrumental. O, més que per crear, analitzem per què s'ha de crear; és a dir, i veiem si és viable o no instrumentalment. Això ho deixo aquí, eh?, perquè aquí no donem la solució sinó simplement expliquem els resultats.

I he dit que seria breu i per això no em vull allargar més.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyor Jaume Matas Reyero. Com a posicionament dels grups parlamentaris, té la paraula la senyora María Valle, en representació del Grup de Ciutadans.

María Francisca Valle Fuentes

Gracias, presidente. De nuevo agradecer a la sindicatura el análisis realizado y la brevedad de su exposición, porque el análisis es bastante complejo.

Yo también quiero, de una forma breve –aunque, como digo, el informe es complejo–, establecer, pues, el análisis que hemos hecho en base a las siguientes consideraciones que son..., lo hemos estructurado en tres bloques.

El capítulo de entes públicos y su reducción. Lo cierto es que, hasta el año 2011, el incremento del número de entidades incluidas en el presupuesto de la Generalitat..., había un incremento; y a partir de ese año, y en cumplimiento del programa de acción de gobierno de la Generalitat, que lo que preveía era simplificar, reducir y redefinir el conjunto del sector público, lo cierto es que se fueron reduciendo el número de entidades hasta llegar a 160, como usted bien ha dicho, en el año 2014. Es decir, hubo una reducción del número de entidades en un 24,17 por ciento respecto a 2011. Hasta aquí es correcto.

Ahora bien, lo que a nosotros nos llama la atención es que no haya habido una reducción en la misma medida en el porcentaje de financiación de esas entidades, porque el porcentaje se sigue manteniendo en un 27, 30 por ciento del período 2010 a 2014.

Además, del análisis que usted ha expuesto que se debería hacer, que van a hacer, que tiene previsto realizarse, nosotros también sugeriríamos que se analice la estructura y la composición del gasto para concretar qué es lo que está impidiendo que la reducción de la financiación se realice en la misma proporción.

Por otra parte, en cuanto al capítulo de subvenciones, nos llama la atención una exageración en cuanto a las dependencias que tienen algunas de ellas. Porque mire..., vemos que hay una única entidad, que es Ifercat, que concentra entre el 55,5 i el 56,7 por ciento de las subvenciones totales. Vemos, por otra parte, que hay 19 entidades de derecho público que tienen una absoluta –y remarco la palabra–, *absoluta* dependencia de subvenciones para su funcionamiento, puesto que el 90 por ciento de sus ingresos dependen de esas subvenciones que reciben. Y esta situación no solo la tienen diecinueve entidades, es que es preocupante, porque las tienen también diecisiete consorcios y quince fundaciones. El 90 por ciento, lo remarco, de sus ingresos provienen de subvenciones.

Pero, además, tenemos que ver cómo seis sociedades mercantiles también tienen una dependencia de más del 50 por ciento de las subvenciones, y no solo estas entidades, hay que añadirles la misma situación a veintinueve consorcios y veintinueve fundaciones. Y, en definitiva, como decía al principio, resulta que tenemos un entramado de entidades del sector público que son exageradamente dependientes de las subvenciones que reciben de la Generalitat. Es preocupante, ¿no?

Por último, y en cuanto a lo que es la situación económica financiera de las entidades, vemos que en el año 2014 –al final del ejercicio 2014, a 31 del 12– hay ocho entidades de derecho público, nueve consorcios y tres fundaciones que tienen fondos propios negativos. Es decir, con una situación, nuevamente...

El president

Señora María Valle, vagi acabant...

María Francisca Valle Fuentes

Sí, sí... A 31 del XII también vemos varias situaciones con situaciones patrimoniales claramente desequilibradas, como Fira 2000 y Vallter, con un patrimonio inferior a la mitad del capital social, y otras dos con el patrimonio de dos terceras partes de su capital. La situación continúa igual en 2015, por lo tanto, esperemos que se haya subsanado.

Por último, ya, presidente, acabo diciendo que queremos subrayar dos aspectos a tener en cuenta: que las diferentes entidades tengan un mismo plan de contabilidad con iguales criterios contables, lo que facilitaría el análisis de los resultados agregados, y, por último, que la normativa catalana regule la elaboración de unas cuentas consolidadas que recojan toda la actividad económico-financiera del sector público de la Generalitat.

Gracias, presidente.

El president

Gracias, señora María Valle. La resta de grups han manifestat que no intervindrien sobre aquest tema. Per tant, tornem a donar la paraula al senyor Jaume Amat per si vol fer alguna consideració final. (*Veus de fons.*) Bé. Doncs llavors el senyor Clarà vol, per part del Grup de Junts per Catalunya, també, prendre la paraula. La té.

Narcís Clara Lloret

Moltes gràcies, senyor síndic, una vegada més. Bé, jo intervinc havent pensat que no seria substantivada, però, bé, els arguments que han donat ara, segur que el senyor síndic ho tindrà molt més clar, però que hi hagi..., que es mantingui el percentatge. Quina contradicció s'hi veu, aquí? És que no ho entenc, perquè és una distribució. És a dir, el nombre d'entitats pot baixar, el nombre de diners que se subvencionen, també, hipotèticament, podria baixar, perquè ara no ho tinc aquí, i mantenir-se el percentatge. En fi, no sé si és així, però..., contradicció, d'entrada, no n'hi veig.

I, l'altre, que hi hagi una diversitat d'empreses en què unes siguin més o menys subvencionades, o sia, el que em sorprendria seria al revés: és que tot fos absolutament homogeni... Així, agafat, diguéssim, de les seves paraules que s'han dit.

Ara mateix no tinc els valors, però no voldria dir res més que això.

El president

Bé, gràcies, senyor Clarà. Algú més vol tenir la paraula? (*Pausa.*) Bé. El senyor Josep Maria Jové, per part del Grup Republicà, també pot parlar.

Josep M. Jové i Lladó

Moltes gràcies, president. Moltes gràcies, síndic. No, només un parell d'aclariments quan el torn del síndic, de rèplica, que ens ho pugui dir.

Entenc que, evidentment, totes aquestes entitats seran fiscalitzades en el seu moment amb els seus informes respectius i que, per tant, s'entrarà més a fons..., totes no, però, bé, dintre el pla que tenen de treball, algunes d'aquestes sí que hi seran analitzades com algunes que les hem vistes avui mateix, no?

I després, senzillament, al Grup de Ciutadans, suposo que o entenc que la discussió política o de gestió al voltant de l'existència d'aquests ens instrumentals o d'aquest sector públic la podem tenir en altres comissions, quan corresponguin.

El president

Gràcies, Josep Maria Jové. Algú més vol intervenir? (*Pausa.*) No? (*Pausa.*) Perdó, ara sí, tornem a donar la paraula al senyor Jaume Amat.

El síndic major

Perdó, dues apreciacions molt, molt, molt ràpides. Una és que, a més, em sembla que..., em sembla, no, es diu a l'informe que encara que moltes d'aquestes entitats..., n'hi ha algunes de molt grans que s'enduen part important de l'import. Aleshores, si els percentatges de les reduccions, per exemple, és amb nombre d'entitats, pot passar que encara que hi hagi una reducció del 25 per cent de les entitats, l'import global no es modifiqui massa perquè n'hi ha dues que s'enduen el 90 per cent d'aquest import. Aleshores, el pes específic d'algunes marquen molt més la diferència de les altres.

Aleshores, nosaltres aquí és que no fem cap valoració, és a dir, no diem si és preocupant o no la situació, sinó que simplement la posem sobre la taula perquè es faci l'anàlisi corresponent.

I després un altre tema: a nivell de plans de comptabilitat, sí que s'anirà veient, avui en dia, s'anirà veient properament en les properes comissions que la Generalitat ja ha fet els deures. És a dir que ha tret un nou pla de comptabilitat del sector públic, que ja és operatiu, que ja arregla bastant allò que nosaltres ja feia temps que estàvem demanant, que el pla era molt antic i aleshores s'havia de refer això. Ja està fet. És a

dir, aquí ja hi ha hagut un canvi important darrerament amb l'aprovació del nou pla de comptabilitat del sector públic de la Generalitat.

Moltes gràcies, i res més.

El president

Moltes gràcies, senyor Jaume Amat. Bé. Abans d'aixecar la sessió, voldria fer tres consideracions. Bé, en primer lloc, agrair l'agilitat amb què ha transcorregut la sessió. La veritat és que jo crec que ens en podem felicitar tots.

Agrair, sense cap dubte, especialment, la facilitat i la comprensió que heu mostrat amb la Mesa i especialment amb el seu president. I també vull informar-vos que, per part de la sindicatura, ens han plantejat de manera generosa dues activitats que pensem que val la pena aprofitar: per una banda, és que s'han posat a la nostra disposició, perquè sapiguen que, de cara a preparar tots els posicionaments dels diferents grups parlamentaris, ells estan a la nostra disposició per a qualsevol informació complementària que es pugui necessitar. És a dir que això ho hem d'aguir.

I també ens han facilitat la possibilitat d'establir una jornada de divulgació de com es fan els informes, del contingut, de l'aprofundiment a què poden entrar; és a dir, en el fons, de conèixer més la seva feina. Jo crec que això pot redundar en un millor treball per part també d'aquesta comissió i que jo crec que també hem d'aprofitar.

La durada aproximada serà de dues hores i encara hem de determinar quins dies serien els més adequats. Pensàvem que seria el dia 21, però al final alguns grups ens han manifestat que aquell dia tenien reunió de grups i que, per tant, hem de trobar el dia, però jo crec que hem d'aprofitar aquesta oportunitat que se'ns dona, no?

Finalment, d'acord amb els altres membres de la Mesa i de conformitat amb l'article 186.5 del Reglament, els grups parlamentaris poden presentar propostes de resolució congruents amb els informes debatuts en els punts 8, 9, 10, 11 i 12 de l'ordre del dia fins a les dotze hores del dia 29 de juny del 2018. I us diré que la propera sessió, la propera sessió d'aquesta comissió serà el dia 12 de juliol, a les 12 hores.

Sense res més... (*veus de fons*), perdó, a les 10 hores; el dia 12 de juliol, a les 10 hores.

Bé, i sense res més, se suspèn a la sessió. Moltes gràcies... (*Veus de fons.*) He dit «se suspèn la sessió» i no (*rialles*) «s'aixeca la sessió».

La sessió s'aixeca a dos quarts de dues del migdia i cinc minuts.